PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVI Nr. 13 938 | Duminică 14 iunie 1987 | 6 PAGINI — 50 BANI

PROBLEMELE PLANULUI
— probleme ale răspunderii muncitorești

Azi, despre: *PRODUCȚIA DE MAȘINI-UNELTE*

Mai întîi, o informație care nu poate să nu stîrnească interes: **România se numără, azi, printre primele zece țări ale lumii în ierarhia producătorilor de mașini-unelte.** Rezultat direct al unui efort investițional susținut, în multe orașe ale țării — București, Arad, Tîrgoviște, Oradea, Alba Iulia, Roman ș.a. — s-au înălțat puternice și moderne întreprinderi producătoare de mașini-unelte, care contribuie acum la dezvoltarea și modernizarea celorlalte sectoare ale economiei, la dotarea noilor unități industriale, la promovarea pe scară tot mai largă a exportului. Totodată, încă din anul 1966 s-a înființat Institutul de cercetare științifică și inginerie tehnologică pentru mașini-unelte și agregate, care desfășoară o intensă activitate creatoare pentru elaborarea și asimilarea în fabricație a unor noi tehnologii și tipuri de produse în acest sector deosebit de important al economiei.

Există, așadar, condițiile tehnice și organizatorice, forțele umane necesare pentru desfășurarea la nivelul cerințelor a sarcinilor stabilite, a producției de mașini-unelte. Cum sînt valorificate aceste condiții? Ce experiențe se relevă în organizarea și desfășurarea producției? Ce probleme există în îndeplinirea prevederilor de plan la producția fizică? Iată cîteva din întrebările la care am căutat să răspundem în sondajul făcut în mai multe unități constructoare de mașini-unelte.

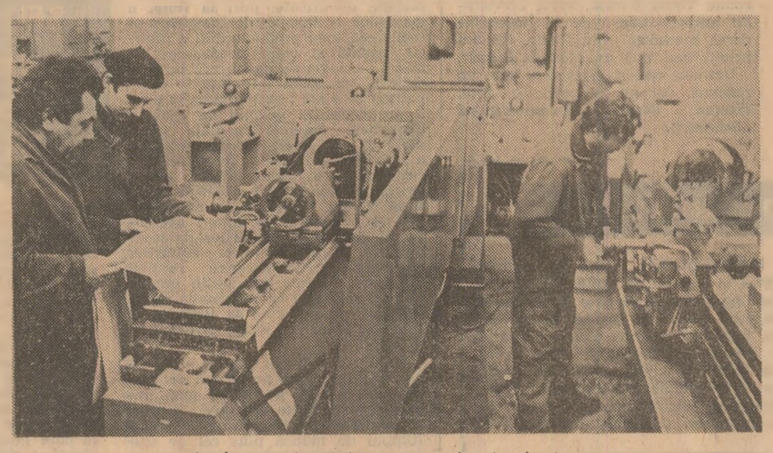

La Întreprinderea de mașini-unelte din Arad — Foto: **Sandu Cristian**

O schimbare în bine pentru care a fost nevoie de o schimbare de optică

La un moment dat, în anul trecut la **ÎNTREPRINDEREA DE MAȘINI-UNELTE DIN ARAD**, nerealizarea planului la producția fizică devenise o „obișnuință" a raportărilor statistice. La fel și justificările. Pesimiștii începuseră să vorbească despre o „pasă proastă" ale cărei cauze nu puteau fi găsite. Și bilanțul anual venea parcă să le confirme apatia. Din primele luni ale acestui an parcă, la Arad s-a născut un nou colectiv muncitoresc producător de mașini-unelte. Situația „la zi" indică depășirea planului la toate sortimentele. S-au realizat în plus față de plan 41 strunguri cu diametrul de prelucrare sub 600 mm și 4 strunguri revolver.

Deci, se poate!

Cum se explică această schimbare în bine? Iată un exemplu, din multe altele ce pot fi date și care are o semnificație mai largă. La prima oră a dimineții i-am întîlnit pe specialiștii din secția mecanică universală, sub conducerea inginerului Rusalin Oprut, șeful secției, analizînd rezultatele obținute cu o zi înainte, stabilind urgențele zilei respective, printre care și colaborarea între linia de prelucrat axe și linia de prelucrat piese de revoluție tip bucșe. „Așa procedăm în fiecare zi — precizează șeful secției. Avem astfel sub control stadiul execuției fiecărui reper în parte. Este, sînt convins, și aceasta o măsură organizatorică simplă care explică saltul de la o producție zilnică de 60 de repere la 80.

Măsuri asemănătoare au fost luate în toate secțiile de fabricație: la turnătorie a fost pusă în funcțiune o nouă linie de miezuire, formare și turnare; în secția roți dințate s-au introdus două celule flexibile și alte două sînt în curs de finalizare; la secția din Lipova s-a trecut la prelucrarea batiurilor pe agregate complexe, cu un randament net superior mașinilor clasice folosite pînă nu de mult.

Sigur, mai sînt încă destule probleme de rezolvat în organizarea producției și a muncii. Dar și în aceste condiții, după cum apreciază muncitorii și specialiștii din întreprindere, **rezultatele puteau fi cu mult mai bune dacă o serie de piese executate în colaborare cu alte unități se asigurau ritmic, potrivit graficelor întocmite.** Îngrijorător este însă faptul că problema colaborărilor creează în ultimul timp tot mai multe greutăți în desfășurarea producției. În luna iunie, de pildă, **întreprinderea „6 Martie" din Zărnești** trebuie să livreze 569 bucăți de piese universale pentru strunguri. Or, pînă la 10 iunie, la Arad sosiseră numai 60 de bucăți. Din cele 35 de panouri electrice planificate pentru această lună, **întreprinderea „Electromagnetica" București** a livrat abia 8. Și exemplele ar putea continua. Deci, pentru a nu se periclita realizarea planului în perioada următoare este necesar ca acum să intervină operativ și Centrala industrială de mașini-unelte. **(Tristan Mihuța, corespondentul „Scînteii").**

Micile neînțelegeri costisitoare din familia centralei industriale

Ca aproape la fiecare început de lună, și în prima decadă din luna iunie liniile de montaj ale **ÎNTREPRINDERII DE STRUNGURI DIN TÎRGOVIȘTE** au intrat într-o anumită stare de acalmie. Multe spații de lucru erau libere. Spațiile goale existente în aceste zile în secția de montaj arată clar că execuția unor mașini-unelte nici nu a început încă. Se pune întrebarea: cum sau dacă vor mai putea fi finalizate produsele planificate în această lună, știind că montarea unui strung durează cel puțin 26 de zile.

— În mod firesc, ar trebui să primim ritmic, din prima zi a fiecărei luni, reperele necesare pentru începerea montajului, ne spune inginerul Gheorghe Brutaru, șeful secției. În practică, lucrurile nu se desfășoară însă așa, și din această cauză nu putem să avem o activitate ritmică.

Dialoguri aproape identice am purtat și cu cadre de conducere, cu specialiști și muncitori din toate sectoarele uzinale. Dorințele sînt în general aceleași: **dacă semifabricatele ar sosi la timp...**

Cîteva exemple. **Întreprinderea mecanică din Roman** nu ne asigură niciodată la timp batiurile cu lungimea de 3 000 mm. Cu întîrziere primim și batiurile de 1 500 mm de la **Întreprinderea mecanică din Alba Iulia**; practic, din 7 asemenea batiuri programate pe iunie am primit pînă la această dată numai unul. De asemenea, avem mașini-unelte în plan pe care nu le-am putut realiza la timp din cauza greutăților pe care le-am întîmpinat în colaborarea cu **Întreprinderea de mașini-unelte din Arad.** Așa se explică faptul că în prezent se înregistrează o **restanță față de plan de 18 strunguri.**

Iată și o altă problemă: calitatea necorespunzătoare a unor piese turnate. Recent, dintr-un lot de 30 linete livrate de **Întreprinderea mecanică din Roman** nu s-a putut folosi nici o piesă. Pe de altă parte, **circa 20 la sută din capacitatea secției de mecanică grea este utilizată numai pentru remedierea pieselor livrate de diferiți furnizori.**

Neajunsurile persistă de luni și chiar ani de zile. Iar situația este cu atît mai de neînțeles cu cît **toate unitățile la care ne-am referit fac**

(Continuare în pag. a II-a)

SUPERIORITATEA AGRICULTURII SOCIALISTE

Viața, realitatea demonstrează cu putere superioritatea agriculturii socialiste, forța creatoare a țărănimii noastre cooperatiste, a tuturor oamenilor muncii de la sate, adevărații realizatori ai marilor succese din agricultură. Acum putem să afirmăm cu toată fermitatea că numai calea socialistă a agriculturii, în forma proprietății de stat sau cooperatiste — care se completează în mod armonios — poate asigura progresul neîntrerupt și rapid al agriculturii.

NICOLAE CEAUȘESCU

În această primăvară s-au împlinit 25 de ani de la încheierea cooperativizării agriculturii în țara noastră. Profundele transformări care au avut loc în acest răstimp în agricultura noastră pun în lumină caracterul științific, profund creator al politicii agrare a partidului nostru. În concepția partidului, organizarea pe baze socialiste a acestei ramuri nu a constituit un scop în sine, ci cadrul absolut necesar pentru modernizarea radicală a agriculturii românești, pentru transformarea ei într-o agricultură socialistă intensivă, de mare randament și eficiență. În anii desfășurării programului de reconstrucție economică a țării, partidul nostru, pornind în elaborarea politicii sale agrare de la adevărurile generale ale socialismului științific și aplicîndu-le creator, potrivit condițiilor concrete sociale și economice ale satului românesc, a conceput într-un mod original transformarea socialistă a agriculturii, pe baza liberului consimțămînt al țărănimii și cu participarea maselor largi de țărani. Un indiciu al adeziunii depline a țărănimii la ideea socializării îl constituie un fapt care trebuie întotdeauna subliniat, și anume că, **în întreaga perioadă a desfășurării procesului de cooperativizare și cu deosebire în anii care au urmat după desăvîrșirea acestuia, producția agricolă nu numai că nu a scăzut, dar a crescut substanțial.** Schimbările cantitative și calitative ce s-au produs în agricultura noastră, al cărei suport material a crescut considerabil de la un cincinal la altul, își găsesc concretizare în ritmurile înalte de creștere a producției agricole, în realizarea programului impresionant de transformare a naturii, în numărul mare de capacități agrozootehnice de care dispune agricultura astăzi, precum și în puternica bază tehnico-materială care s-a dezvoltat cu aportul hotărîtor al industriei românești.

În mod cu totul deosebit se disting, în evoluția acestei ramuri, transformările innoitoare pe care le-a cunoscut agricultura în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, care a marcat o cotitură în politica agrară a partidului și statului nostru, în dezvoltarea și modernizarea agriculturii noastre socialiste. **O contribuție decisivă, inestimabilă are secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cunoscător profund al realităților agrare, pe suportul unității dialectice dintre economic și politic, secretarul general al partidului a fundamentat teze originale, cutezătoare privind reconsiderarea locului și rolului agriculturii în dezvoltarea generală a economiei naționale. Pe parcursul a peste două decenii care au trecut de la istoricul Congres a militat cu consecvență pentru realizarea obiectivelor dezvoltării și modernizării acestei importante ramuri de producție și a transformărilor revoluționare în domeniul relațiilor agrare. Gîndirea teoretică creatoare și cutezătoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, fundamentată pe cunoașterea temeinică a legităților dezvoltării sociale, găsindu-și o expresie sintetică și în modul în care a fost conceput și s-a desfășurat procesul de dezvoltare și modernizare a agriculturii.** Alocarea pentru agricultură a unor investiții tot mai mari de la un cincinal la altul a permis îmbogățirea impresionantă a bazei tehnico-materiale a acestei ramuri. Incontestabil, opera de transformare a naturii — operă inițiată de secretarul general al partidului — este una din cele mai impresionante înfăptuiri ale poporului nostru în anii construcției socialiste. Ne aflăm astăzi în fața înfăptuirii unuia din procesele de cea mai mare anvergură inițiate de secretarul general al partidului pentru întreaga viață economico-socială, și anume **înfăptuirea noii revoluții agrare,** parte integrantă a obiectivului stabilit de partid de a întări la sfîrșitul cincinalului poziția României de țară socialistă mediu dezvoltată și de a pregăti trecerea ei într-un stadiu nou, superior — cel de țară socialistă dezvoltată. În concepția secretarului general, noua revoluție agrară — ce se desfășoară pe fondul revoluției tehnico-științifice, al prefacerilor structurale din toate domeniile vieții sociale — are un caracter complex, procesual, de natură economico-socială, tehnică, biologică și ecologică, un proces care presupune transformarea generală a felului de muncă, de viață și de gîndire al țărănimii noastre și care are drept scop realizarea unei producții agricole care să satisfacă din plin necesitățile de consum ale întregului popor, precum și alte cerințe ale dezvoltării economiei naționale. Însuși în modul în care au fost concepute și formulate, prin Directivele Congresului al XIII-lea al P.C.R., obiectivele dezvoltării agriculturii românești în actualul cincinal, secretarul general a ținut să pună în lumină adevărul că, deși sînt mari realizările în agricultură, sînt încă multe și insem-

(Continuare în pag. a V-a)

URZICENI: O nouă capacitate de producție

Întreprinderea de ferite Urziceni s-a impus în ultima perioadă prin gama diversă a produselor, ca și calitatea acestora, apreciată de beneficiarii interni și la export. Pentru a satisface cererile mereu crescînde de perii necesare pentru motoarele electrice, s-au finalizat lucrările la o nouă și importantă capacitate de producție. Prin intrarea în fabricația de serie a noilor tipuri de perii se vor satisface cererile unităților producătoare de motoare electrice din București, Pitești și Timișoara, ale combinatelor siderurgice și miniere, uzinelor care produc echipament auto, precum și altor beneficiari. **(Mihai Vișoiu).**

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu

mîine sosește în țara noastră, într-o vizită oficială de prietenie, președintele Republicii Democratice Somalia, Mohamed Siad Barre

BUN VENIT PE PĂMÎNTUL ROMÂNIEI!

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, mîine sosește în țara noastră, într-o vizită oficială de prietenie, tovarășul Mohamed Siad Barre, secretar general al Partidului Socialist Revoluționar Somalez, președintele Republicii Democratice Somalia.

Mohamed Siad Barre s-a născut în anul 1919 în localitatea Lugh. După încheierea studiilor medii, în 1941 se consacră carierei militare. A urmat cursurile Academiei Militare din Italia, în 1952, după revenirea în țară fiind avansat la gradul de locotenent.

În anii care au urmat constituirii Somaliei ca stat independent, s-a distins prin calități militare deosebite și a ocupat înalte funcții de comandă în armata națională. În 1960 a fost numit comandant adjunct al armatei somaleze cu gradul de colonel. A devenit, în 1965, comandant al armatei, avînd gradul de general de brigadă. În 1966 este avansat la gradul de general-maior.

La 21 octombrie 1969 preia conducerea țării, devenind, la scurt timp, președinte al Consiliului Revoluționar — organul suprem al puterii de stat.

Din iulie 1976 este secretar general al Partidului Socialist Revoluționar Somalez.

Date fiind activitatea sa consacrată propășirii țării, realizarea unor transformări politice, economice și sociale, potrivit aspirațiilor poporului somalez, Adunarea Națională l-a ales, în ianuarie 1980, președinte al Republicii Democratice Somalia. A fost reales în această funcție în 1986.

Sub conducerea Partidului Socialist Revoluționar Somalez, a secretarului său general, președintele Republicii, Mohamed Siad Barre, poporul somalez a fost chemat să-și consacre forțele lichidării, cît mai repede posibil, a consecințelor dominației coloniale, făuririi unei economii care să răspundă cerințelor de progres și bunăstare ale țării.

Programul Partidului Socialist Revoluționar Somalez a stabilit ca obiective principale diversificarea economiei, modernizarea sectorului agricol, valorificarea la un grad cît mai înalt a resurselor interne.

Direcțiile de acțiune în politica externă a țării, reafirmate la cel de-al III-lea Congres al Partidului Socialist Revoluționar Somalez, privesc participarea activă la mișcarea de nealiniere, extinderea cooperării cu alte state de pe continent și din întreaga lume, pe baza principiilor coexistenței pașnice, promovarea dreptului popoarelor la autodeterminare, sprijinirea forțelor ce acționează pentru dezarmare și instaurarea păcii pe glob. Ca stat african, Somalia militează pentru înlăturarea ultimelor vestigii ale colonialismului, sprijină mișcările de eliberare din Africa australă, acționează în vederea lichidării rămînerii în urmă pe plan economic a țărilor continentului.

Dezvoltînd raporturi largi cu toate statele lumii, România socialistă și-a manifestat dintotdeauna sprijinul și solidaritatea cu lupta popoarelor din Africa pentru lichidarea totală a colonialismului, pentru apărarea și consolidarea independenței lor naționale și înaintarea liberă pe calea progresului economic și social. În acest spirit, relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Democratică Somalia, întemeiate pe stimă și respect reciproc, pe principiile noi ale raporturilor dintre state — consemnate în documentele oficiale convenite între cele două țări — cunosc un curs ascendent.

O contribuție hotărîtoare în evoluția relațiilor de prietenie și conlucrare dintre România și Somalia, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Revoluționar Somalez au avut-o întîlnirile la cel mai înalt nivel, convorbirile dintre președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Mohamed Siad Barre, de la București și Mogadiscio, care au creat posibilități pentru extinderea și întărirea cooperării în diverse domenii și au deschis perspective largi aprofundării acestora în noi sectoare de interes reciproc.

Cu prilejul vizitei oficiale de prietenie a tovarășului Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în Republica Democratică Somalia, președintele României socialiste sublinia: **„Am căzut de acord împreună să dezvoltăm o largă colaborare economică, tehnico-științifică și culturală, să acționăm în așa fel încît această colaborare să servească programelor partidelor și popoarelor noastre de dezvoltare economico-socială independentă, de construcție socialistă. Am deplina convingere că realizarea celor convenite servește intereselor popoarelor noastre, cauzei păcii și colaborării internaționale".**

Președintele Mohamed Siad Barre arăta, cu același prilej: **„Manifestarea populară de prietenie cu care ați fost primit la Mogadiscio reprezintă o expresie a respectului nostru profund față de dumneavoastră, față de partidul, de poporul român, precum și a dorinței Somaliei de a dezvolta și întări în continuare relațiile strînse, de prietenie și colaborare pe plan bilateral".**

Cu convingerea că noua vizită a înaltului oaspete somalez, convorbirile cu președintele Nicolae Ceaușescu se vor constitui într-un nou moment important în dezvoltarea colaborării dintre cele două țări și popoare, în avantajul reciproc, al cauzei păcii și înțelegerii între națiuni, poporul român, animat de sentimente de profundă prietenie și stimă, adresează președintelui Mohamed Siad Barre tradiționala urare de **„BUN VENIT PE PĂMÎNTUL ROMÂNIEI!".**

DIN ALBUMUL MARILOR ÎMPLINIRI ALE „EPOCII NICOLAE CEAUȘESCU"

PAGINA A III-A

Istorie și poezie

Este istoria o carte de documente seci înșiruite unul după altul sau este, cum au spus-o chiar marii istorici, învățătoare, pedagog al popoarelor?

Iorga ne dă un răspuns valabil și în această problemă. Poezia, literatura au menirea și puterea de a reda spiritul istoriei, de-a o trezi la o viață nouă, pilduitoare prezentului și viitorului. Istoria se face, dar trebuie scrisă ca să rămînă. Asta l-a făcut pe Pindar să spună cuvintul celebru: faptele istorice, persoanele istorice nestrămutate în cuvînt se cufundă în uitare.

Scoateți istoria Italiei din „Divina Comedie" sau a Angliei din Shakespeare, a Rusiei din Pușkin, ori a României din Eminescu și Sadoveanu și va rămîne din opera lor prea puțin.

Avem făpturi în istoria noastră națională de valoare universală prin fapta vieții lor care trebuie strămutată, desfoliată în cuvînt. Faptul că Ioana d'Arc a Franței e cunoscută în toată lumea se datorează unii marilor poeți francezi ai veacului trecut și ai acestui veac, ce și-au făcut o datorie a vieții de a-i cînta faptele în poeme foarte lungi, nemuritoare.

Am făcut de-a lungul anilor experiența pătrunderii istoriei prin poemele proprii în conștiința cititorilor cu care am avut prilejul să mă întîlnesc în țară și chiar în străinătate. Să asculte viața și lucrarea lui Constantin Brîncoveanu, bunăoară, și a fiilor săi rînduite într-un oratoriu este cu putință în nenumărate orașe sau universități ale țării. Dar trebuie pasiune, dar se cere o preocupare din adîncul ființei pentru istorie, iar mai ales trebuie înțeles acest fapt hotărîtor: istoria nu-i un obiect periferic al artei, este logosul ei întrupat. E bine să fie respuse aceste adevăruri, mai ales într-o cultură relativ tînără față de o istorie bimilenară.

INSEMNĂRI

Am lucrat în ultimii ani asupra documentelor istorice legate de străvechea nație românească a Maramureșului într-o carte în curs de apariție, „Imnele Maramureșului". Multe din evenimentele mari ale acestei istorii din nordul Patriei încă n-au fost obiectul unor opere literare. Fapta voievodului Bogdan, care este întîiul unificator al nostru, al Moldovei cu Transilvania, înaintea lui Mihai, n-a fost ridicată în poeme îndeajuns, spiritul acestei unificări, cum ar spune Iorga, nu-i de ajuns de limpede exprimat în fața cuvîntului însuflețitor.

Poezia românească a ultimelor decenii — prin cărți apărute, unele în tiraje mari, epuizate grabnic din librării, citite cu pasiune și recitite — continuă în ce are ea mai bun tradiția marii poezii românești de totdeauna. Istoria Patriei fiindu-i piatra de hotar a devenirii noastre ca neam aici, în jurul Carpaților.

Ioan ALEXANDRU

„TOT MAI CITESC MĂIASTRA-ȚI CARTE..."

ÎN PAGINA A IV-A

PROBLEMELE PLANULUI
— probleme ale răspunderii muncitorești

Azi, despre: PRODUCȚIA DE MAȘINI-UNELTE

(Urmare din pag. I)

parte din aceeași centrală : Centrala industrială de mașini-unelte. Ca atare, am întrebat în mod firesc cadrele din conducerea întreprinderii din Tîrgoviște ce a întreprins concret forul tutelar pentru a elimina aceste neajunsuri ? Răspunsurile primite au fost în general asemănătoare și pot fi rezumate astfel : **preocupările centralei legate de aprovizionarea tehnico-materială și cooperări se desfășoară mai mult pe un plan formal, birocratic, în sensul că se solicită informări, rapoarte, situații, dar nu se întreprind acțiuni concrete, nu se acordă un sprijin efectiv.** Aprecieri care fără îndoială ar trebui să constituie un motiv de reflecție pentru specialiștii din cadrul Centralei industriale de mașini-unelte. **(Gheorghe Manea,** corespondentul „Scînteii").

Un „lanț al slăbiciunilor" și cîteva „mofturi" ale furnizorilor

Situația pe care ne-o prezintă tovarășul Ștefan Blanariu, secretarul comitetului de partid de la **ÎNTREPRINDEREA MECANICĂ DIN ROMAN**, este contradictorie. Pe de o parte, aflăm că **planul la producția fizică a fost depășit cu 27 strunguri carusel (adică cu 46 la sută) și cu sută la sută la ansambluri accesorii.** Iar pe de altă parte, se înregistrează **restanțe de 328 tone la utilajele pentru prelucrarea lemnului și de 500 tone la piesele turnate din fontă.**

Evident, repartizarea cadrelor de conducere, a specialiștilor, a muncitorilor nu s-a făcut diferențiat pe secții de fabricație : oamenii sînt aceiași. Și totuși rezultatele obținute sînt atît de diferite. De ce ? Explicația este una singură : **modul diferit în care se rezolvă problemele aprovizionării tehnico-materiale.** Atunci cînd, de pildă, furnizorii de materiale și subansamble și-au onorat la timp contractele încheiate, planul la producția de strunguri carusel a putut fi îndeplinit și chiar depășit substanțial. Asigurarea bazei materiale necesare a planului nu este rezolvată însă întotdeauna în mod corespunzător. În primul rînd, nici repartițiile nu sînt bine... repartizate. În cazul profilelor extrudate din aluminiu, de exemplu, necesare fabricării utilajelor de prelucrare a lemnului destinate exportului, aproape jumătate din cota repartizată este programată a fi primită abia în... trimestrul IV, deși producția acestor utilaje este eșalonată egal pe cele patru trimestre ale anului. Un alt exemplu : pînă în luna mai, întreprinderea trebuia să livreze bancuri de tras tevi — utilaje cuprinse într-un program prioritar — pentru care erau necesare 7 motoare electrice, dar **Centrala industrială electrotehnică din Craiova** a eșalonat livrarea acestora în trimestrele III și IV.

Dar chiar și atunci cînd repartițiile sînt bine eșalonate, **unii furnizori nu respectă contractele încheiate.** Producția unei secții de bază a întreprinderii — turnătoria — a fost și este serios afectată deoarece **Combinatul chimic „Victoria"** are o restanță față de contracte de circa 700 tone de urelit. Din această cauză nu se poate realiza o mare cantitate de piese turnate atît pentru producția proprie, cît și pentru diferiți beneficiari, ceea ce determină o adevărată reacție în lanț. Să exemplificăm : Întreprinderea mecanică din Roman trebuia să livreze **Întreprinderii de utilaje și piese de schimb din Sibiu** o anumită cantitate de piese turnate din fontă. Neprimind aceste piese, unitatea din Sibiu nu a putut să livreze întreprinderii din Roman 400 de pînze circulare pentru ferăstraiele mecanice. Consecințele acestui „lanț al slăbiciunilor" se pot vedea în hala de montaj a întreprinderii din... Roman, unde stau zeci și zeci de utilaje gata montate care nu pot fi livrate deoarece lipsesc... pînzele circulare. Ca în proverbul „Ce ție nu-ți place...". **(Constantin Blagovici,** corespondentul „Scînteii").

Tăcerea centralei poate fi un răspuns?

Dacă am menționa numai faptul că la fabrica de mașini-unelte din cadrul **ÎNTREPRINDERII MECANICE DIN CUGIR planul la producția fizică este îndeplinit integral și chiar depășit la unele sortimente** am fi tentați să credem că activitatea acestei unități se desfășoară normal, fără prea multe probleme. Cu toate acestea, lucrurile nu stau deloc așa.

...La uzinare, mai bine de o treime din mașinile-unelte stau. De ce ? „În mod normal, fabrica lucrează în două schimburi — ne explică șeful secției. Pentru a nu avea însă probleme în alimentarea cu energie electrică, din două schimburi am făcut trei". În plus, unele mașini nu lucrează deoarece piesele care trebuiau prelucrate sînt... rebuturi.

Trecînd prin dreptul turnătoriei, ing. Dumitru Vădineanu, privind gazele degajate de la cubilou, se întreabă : „Oare din această sarjă cîte piese vor fi bune ?" Și aceasta deoarece necazurile cele mai mari sînt provocate de **calitatea necorespunzătoare a pieselor realizate chiar de turnătoria întreprinderii.** Iar în această situație s-a ajuns deoarece turnătoria a fost ani în șir neglijată. În consecință, un mare număr din piesele pentru mașini-unelte turnate în întreprindere — batiuri, console, mese, suporți de mese — nu corespund cerințelor producției. În ultimele cinci luni situația chiar s-a agravat, rebuturile dublîndu-se. De pildă, la un singur reper, din 86 piese turnate s-au putut prelucra doar 16.

Modernizarea turnătoriei este o problemă stringentă — ne spune ing. Virgil Bunea, directorul fabricii de mașini-unelte.

— Ce demersuri ați făcut în acest sens ?

— Avem un răspuns de la Centrala industrială de echipamente speciale București, respectiv de la directorul care coordonează compartimentul investiții-concepție, că în următorii doi ani vom putea trece la modernizarea turnătoriei prin montarea unui cuptor electric. Pentru anul viitor, centrala ne-a oferit soluția să colaborăm cu turnătoria Întreprinderii mecanice din Orăștie. Dar turnătoria respectivă nu a fost pusă încă în funcțiune.

...La capătul liniei de montaj s-au adunat mai multe mașini-unelte la care ciclul de fabricație practic s-a încheiat, dar care nu pot fi livrate. De ce ? „Aceasta este o altă problemă — ne spune directorul fabricii. De mai multe zile, 9 mașini de frezat la care fabricația s-a terminat nu pot fi vopsite deoarece ne lipsește vopseaua verde RAL 6011, iar 45 mașini de frezat nu pot fi finisate și expediate pentru că nu avem chit polisteric".

Încercînd să lămurim problema chitului și vopselei am ajuns la serviciul aprovizionare al întreprinderii. Aici ni s-a prezentat dosarul voluminos cu problemele de aprovizionare nesoluționate, care este înaintat lunar centralei. Spicuim din acest dosar : la vopsele, dintr-un necesar de 8 tone s-au primit repartiții numai pentru două tone ; la bronz, față de 136 tone s-au repartizat 60 tone ; la sîrmă de bobinaj, din 182 tone s-au dat repartiții numai pentru 100 tone etc., etc. Lucrurile se agravează deoarece nici repartițiile — așa cum s-au dat — nu sînt onorate integral. La chit polisteric C 67-55-1, din 17,7 tone contractate pe 5 luni cu Întreprinderea „Policolor" București nu s-a primit nici un gram. Situația a fost semnalată printr-un telex Centralei industriale de echipamente speciale București, dar nu s-a primit încă nici un răspuns. „Pe 5 iunie, într-o ședință ținută la centrală, la care au luat parte toți lucrătorii serviciului aprovizionare din centrală am ridicat din nou problema vopselei — ne spune Toma Comșa, șeful serviciului aprovizionare de la Întreprinderea mecanică din Cugir. Nu am primit însă nici un răspuns precis".

Desigur, uneori și tăcerea este un răspuns, dar nu în cazul de față. **(Ștefan Dinică,** corespondentul „Scînteii").

Semnale pe adresa...

...CENTRALEI INDUSTRIALE DE MAȘINI-UMELTE, care are datoria, obligația legală de a interveni prompt — în calitate de titulară de plan — pentru soluționarea operativă a tuturor problemelor cu care se confruntă unitățile din subordine și de care depinde realizarea ritmică, la un înalt nivel calitativ, a producției prevăzute. Este oare normal, așa cum rezultă din sondajul efectuat, ca multe din greutățile întîmpinate în aprovizionarea tehnico-materială să fie create chiar de unitățile din cadrul aceleiași centrale ? Dacă nici în aceste cazuri problemele cooperării interuzinale nu se rezolvă în mod corespunzător, atunci care este rolul centralei, care este contribuția ei la organizarea și desfășurarea în bune condiții a producției ?

...CENTRALEI INDUȘTRIALE DE ECHIPAMENTE SPECIALE, care a neglijat în mod nepermis modernizarea turnătoriei de la Întreprinderea mecanică din Cugir. În plus, deși se fac ședințe și analize, nici problemele aprovizionării tehnico-materiale nu sînt soluționate corespunzător, ceea ce pune în evidență o serie de neajunsuri în stilul de muncă.

...FURNIZORILOR DE MATERIALE. Notăm numai cîteva din unitățile care au restanțe în onorarea obligațiilor contractuale :

— Întreprinderea „Policolor" București, care trebuie să urgenteze livrarea lacurilor, vopselelor, chitului polisteric.

— Întreprinderea „6 Martie" Zărnești, care nu respectă graficele de livrare a universalelor pentru strunguri.

— Combinatul chimic „Victoria", care creează multe neajunsuri în producția de mașini-unelte din cauza unui singur sortiment de material nelivrat la timp.

ÎN CONCLUZIE : Există posibilități reale ca producția de mașini-unelte să se situeze la nivelul cerințelor economiei naționale, astfel încît contractele încheiate cu beneficiarii interni și partenerii de peste hotare să fie onorate integral, la un înalt nivel calitativ. Nici în domeniul aprovizionării tehnico-materiale nu se ridică foarte multe probleme. Este însă absolut necesar **să se îmbunătățească relațiile de cooperare interuzinală, și în primul rînd dintre unitățile din cadrul Centralei industriale de mașini-unelte,** care nu respectă întotdeauna termenele de livrare ale unor semifabricate.

În același timp, din sondajul efectuat rezultă în mod surprinzător că tocmai **într-o serie de unități constructoare de mașini sînt rămase în urmă lucrările de modernizare în unele sectoare de fabricație, ceea ce influențează negativ ritmul și calitatea producției.** Concluzia este însă că toate problemele pot fi rezolvate printr-un efort mai susținut din partea întreprinderilor și centralelor de resort. Acesta este și motivul pentru care într-un număr viitor al ziarului vom prezenta și măsurile care se iau în continuare pentru perfecționarea și desfășurarea normală a producției.

Gestionarea riguroasă a timpului — premisă a eficienței

Societatea contemporană se află într-o competiție nemiloasă cu timpul. Cei ce nu respectă rigorile legii obiective a economiei de timp nu se pot încadra în ritmul accelerat al progresului economico-social și se confruntă, evident, cu probleme deosebit de dificile. Această realitate reclamă o atitudine revoluționară față de timp, îndeosebi față de timpul de muncă, în sensul utilizării lui cît mai bine, cît mai eficient. Economisind neîncetat resursa de timp putem asigura o înaltă productivitate a muncii și ritmuri de dezvoltare în consens cu obiectivele prevăzute în documentele elaborate de Partidul Comunist Român. În competiția noastră cu timpul sîntem datori să ținem seama de sublinierea revoluționară a tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** secretarul general al partidului : **„Să facem în așa fel ca fiecare zi, fiecare oră de muncă să fie folosite în cît mai bune condiții — pentru ca astfel fiecare să-și aducă contribuția la dezvoltarea rapidă a patriei noastre comune, la înflorirea României socialiste !"**

Activitatea cotidiană din economie oferă nenumărate exemple care argumentează necesitatea acestei cerințe stringente : nerepararea în termenele planificate, deci **la timp,** a mașinilor și instalațiilor favorizează realizarea unei productivități a muncii scăzute și chiar producerea de avarii ; o invenție neaplicată **la timp** duce la pierderea inițiativei și competiției pe piață ; neadaptarea **la timp** a producției la nevoile de consum exprimate dinamic pe piața mondială și cea internă poate însemna o importantă pierdere în valorificarea resurselor alocate acestui scop ; erorile de planificare nerezolvate **la timp** conduc inevitabil la dezechilibru și pagube importante ; neefectuarea **la timp** a lucrărilor de însămînțare și întreținere a culturilor determină compromiterea recoltei viitoare ; nu este mai puțin important de remarcat că informația neobținută și neutilizată **la timp** poate conduce și ea la pagube și rămîneri în urmă.

Aspectele mai sus notate — și altele asupra cărora nu ne-am oprit — pledează pentru **acordarea unei importanțe deosebite utilizării depline și inteligente a timpului profesional** (timpul de muncă plus cel de studiu și perfecționare a cunoștințelor). Pentru că **timpul este o resursă unică,** cu caracteristici specifice, folosirea lui rațională devine un mijloc permanent de optimizare a proceselor productive și neproductive, premisă de creștere a eficienței și eficacității lor. În comparație cu alte resurse (materiale, energetice, umane etc.) resursa timp are o serie de caracteristici de care este bine să se țină seama : **este o resursă universală,** care se oferă în egală măsură tuturor ; **nu poate fi menținută în stoc și nu se uzează ; este irecuperabilă și nu are înlocuitor.** Dacă luăm în considerare aceste trăsături este cît se poate de evident că timpul poate fi necruțător cu cei care îl risipesc și deosebit de generos cu cei care-l știu valorifica.

La nivelul macro și microeconomiei se poate vorbi astăzi de „gestiunea" timpului de muncă, ceea ce presupune o cît mai corectă evidențiere și urmărire a modului său de cheltuire. În acest scop, timpul de muncă total de care dispun unitățile productive și neproductive ale societății pentru o anumită perioadă definește indicatorul „fondul de timp maxim disponibil al națiunii". Ceea ce dă valoare ridicată indicelui de utilizare a timpului de muncă în cadrul acestui fond este creșterea permanentă a ponderii timpului efectiv lucrat, realizabilă prin înlăturarea cauzelor care îl diminuează : absențele nemotivate, întîrzierile, concediile fără plată, deficiențele în aprovizionare și în organizarea producției și muncii etc. Creșterea timpului efectiv lucrat contribuie nemijlocit la creșterea producției fizice, a productivității muncii, a ritmicității și rentabilității și, astfel, la reducerea tuturor categoriilor de cheltuieli și costuri de producție.

Aceste considerații generale ar putea să pară unora drept simple speculații teoretice. Caracterul rubricii în care abordăm această temă ne obligă să îmbinăm teoria cu practica. Studii efectuate de specialiști în normarea și optimizarea proceselor de producție, de specialiști în știința conducerii arată clar că aproape **nu există întreprindere din România care să nu rămînă datoare în „gestionarea" acestei importante avuții a națiunii noastre.** Ceea ce surprinde însă în abordarea acestei probleme e absența oricărei „strategii" a conducerilor de unități în această direcție. „Avem probleme cu absențele nemotivate — se confesează conducătorii unor astfel de unități ; avem și cu utilizarea necorespunzătoare a mașinilor ; avem și cu aprovizionarea. Dar ce putem face dacă nu toate depind de noi, dacă nu avem instrumentele de acțiune în mînă ?" Fără a nega existența unor asemenea disfuncționalități, trebuie să spunem însă că abordarea acestei probleme ocupă — în primul rînd conceptional — un loc prea restrîns în activitatea consiliilor oamenilor muncii, a birourilor lor executive, a cadrelor de conducere din întreprinderi. Și aceasta în condițiile în care unitățile dispun de instrumente deosebit de eficiente pentru studierea și „rentabilizarea" **resursei timp.** Există în unități cadre cu pregătire sociologică care pot efectua sondaje eficiente privind cauzele care generează neutilizarea eficientă a timpului de muncă. Există comisii ale consiliilor oamenilor muncii cu atribuții în acest domeniu. Or, în realitate, de consecința nefolosirii raționale a timpului de muncă se vorbește mult și se face foarte puțin.

Stil de muncă modern, eficient în conducerea activității economice

Pentru amplificarea și menținerea la cote înalte a preocupărilor în această direcție este nevoie, așa cum ne cere secretarul general al partidului, de multă ordine și disciplină, la toate nivelurile sistemului de conducere a economiei. În contextul actualei dezvoltări a economiei românești, adaptarea rapidă la modificările mediului social-economic global trebuie să fie un mod de viață al factorilor de conducere a activității economice. Condițiile concrete în care se desfășoară activitatea de conducere de la fiecare nivel fiind în continuă schimbare, fenomenele fiind din ce în ce mai puțin repetitive, **se impune tot mai mult dinamizarea activității de conducere.** De mai multă vreme, epocii noastre îi sînt caracteristice fenomene precum explozia informațională, dezvoltarea tehnicii și tehnologiei, informatizarea și cibernetizarea. Dacă se ia în considerare „explozia informațională", care, în contextul urmărit, se referă la creșterea exponențială a informației științifice utilizate de conducători și specialiști, se poate stăpîni mai bine fenomenul numit „criză de timp". Epoca pe care o trăim situează conducătorii proceselor productive — și nu numai pe ei — **în permanentă competiție cu timpul,** pentru că multiplicîndu-se problemele ce trebuie rezolvate în unitatea de timp s-au accelerat și ritmurile activității. De aceea timpul trebuie gestionat cît mai rațional. Nu trebuie deci să fim „umani" cu timpul, trebuie să nu-i lăsăm nici o libertate de scurgere fără a-i da o utilitate socială, cu atît mai mult cu cît este dovedit că acesta este o resursă irecuperabilă, iar în procesele producției materiale și spirituale cantitatea și calitatea produselor sînt în concordanță și în confruntare permanentă cu această unică resursă. Orice pierdere de timp a constituit și constituie un important factor generator de insuccese. Nehotărîrea, amînarea rezolvării problemelor au dus întotdeauna la indisciplină, dezordine, lipsă de răspundere, stări disfuncționale. Este de asemenea dovedit că aceste fenomene decurg implicit din prelungirea peste necesar — deci peste timpul optim — a ciclului decizional al conducerii. Dacă ciclul conducerii, cuprinzînd culegerea și analiza informațiilor și sarcinilor, pregătirea și adoptarea deciziilor, mobilizarea și stimularea executanților, controlul și evaluarea rezultatelor, se desfășoară operativ, la timp, fără ezitări și întîrzieri, se amplifică în mod corespunzător calitatea conducerii. Activitatea nerațională, lipsa de receptivitate la nou, pasivitatea și nehotărîrea unor conducători au consecințe imediate, se regăsesc în activitatea de ansamblu a colectivului.

Este știut că în lumea contemporană informația este transportabilă cu viteza luminii, iar folosirea ei adecvată în ciclul decizional al conducerii poate schimba în favoarea societății noastre ritmurile și volumul activităților umane, făcînd să crească neîncetat productivitatea muncii sociale. A munci din greu în spațiile producției materiale și spirituale ale societății, fără rezultatele pozitive așteptate sau programate, este în mod evident o defecțiune de conducere la nivelul respectiv, **o pierdere de timp,** de energie și viață activă. De aceea la toate nivelurile conducerii economice se impune stăpînirea competentă a fenomenelor, menținerea lor sub control, prin exercitarea adecvată a acestui atribut. Deși controlul este mare consumator de timp neavînd caracter direct productiv, el **are o mare utilitate socială dacă este echilibrat, ordonat, uneori programat, alteori neprogramat, după cum impune importanța sarcinii de realizat sau scopul urmărit.**

O altă problemă de importanță majoră este aceea a raportului dintre utilizarea rațională a timpului și calitatea produselor, între care trebuie să se realizeze o corelație directă, pentru că altfel economia de timp apare ca un scop în sine. Un produs de proastă calitate trebuie înlocuit de altul și așa mai departe, crescînd astfel în mod artificial nevoia de consum pe piață, sporind nerațional și cantitatea de resurse materiale, energetice și umane utilizate. Chiar dacă în perioada asimilării unui produs, din lipsă de tradiție sau experiență consumi ceva mai mult timp decît alții, calitatea trebuie să primeze pentru că pe piața mondială este principalul element aducător de venituri și prestigiu.

Concluzionînd, putem afirma că **economia de timp,** prețuirea fiecărui minut și economisirea permanentă a resursei timp în perioada vieții active a fiecărui om al muncii, direct sau indirect productiv, **constituie una din condițiile fundamentale ale dezvoltării economice intensive** și, totodată, singura cale pentru reducerea treptată a timpului destinat muncii, respectiv pentru creșterea timpului liber ce poate și trebuie consacrat dezvoltării multilaterale a personalității umane.

Dr. Ioan MIHUȚ
Universitatea din Cluj-Napoca

Satul, în această vară fierbinte, în bătălia recoltei

OAMENI LA DATORIE PE UN PĂMÎNT MĂNOS

Însemnări de pe un traseu din județul Dolj

Zile fierbinți în Dolj. Temperaturi înalte nu numai pe nisipurile Dăbulenilor — se zice că au fost în jur de 60–65 grade la sol — ci temperaturi înalte, la nivelul formațiilor de muncă și unităților din agricultură, al organismelor județene agricole, la comitetul județean de partid. Cauți inutil, în aceste zile, pe activiștii de la organele agricole și comitetul județean la sedii. Ca regulă generală sînt pe teren, în cîmp, în fermele zootehnice, pe canalele de irigații. Este o stare de mobilizare normală, așa cum trebuie să fie în asemenea perioade de muncă, în asemenea zile de solicitare intensă. Meritoriu este faptul că, începînd de la comitetul județean de partid, în iureșul muncii nu sînt uitate problemele de fond.

Inițiative care unesc forțele în realizarea producțiilor agricole

Eugenia Lăzeanu, dinIșalnița, elevă în clasa a VIII-a, merge adesea în ferma zootehnică a cooperativei agricole, privește cu interes la munca oamenilor de acolo și nu se sfiește să pună mîna, să învețe meseria de zootehnist. Nu e un joc de adolescentă, ci, se pare, o pasiune moștenită de la familia ei, de la frații care lucrează în acest sector. Poate părea un fapt întîmplător, dar cu semnificație mai profundă privind modul în care multe unități știu să rezolve problemele uneori spinoase ale zootehniei și mai cu seamă asigurarea forței de muncă, nu numai capabile, ci și tinere, viguroase și permanente.

La C.A.P.Ișalnița, în sectorul zootehnic, unul din sectoarele în general ocolite de tineri, lucrează oameni a căror medie de vîrstă nu depășește 35 ani, între alții trei tineri de 18 ani, cinci între 22—26 ani, alțiase între 33—34 de ani și, fapt notabil, 15 femei pînă în 35 ani. Nu este greu de explicat de ce această afluență, se poate spune un adevărat concurs pentru ocuparea posturilor de îngrijitori, ținînd cont de faptul că aici cîștigul mediu lunar al îngrijitorilor depășește 3 000 lei, că li s-au asigurat condiții de muncă, sociale care să le îngăduie executarea profesiei în cele mai bune condiții. O organizare exemplară a activității, o măsurare corectă a muncii, o îndrumare responsabilă au făcut din ferma zootehnică a acestei unități una din fermele fruntașe pe județ. Să mai notăm faptul că această unitate care s-ar putea spune că face parte din Craiova, dispune de o forță de muncă apreciabilă : 600 de persoane. Sînt cooperatori permanenți, precum și — majoritatea — navetiști, dar oameni permanent activi.

Este un exemplu care ilustrează cum se concretizează programul inițiat de comitetul județean pentru a asigura o forță de muncă statornică.

Consiliul agroindustrial Șimnic, la care ne referim, are o suprafață de aproape 20 000 hectare, dar forța de muncă permanentă în comune este doar de 3 000 oameni, evident, insuficientă pentru volumul mare de lucrări, indeosebi în perioadele de vîrf. Dar în localitățile consiliului trăiesc mulți oameni care își desfășoară activitatea de bază în unitățile industriale din orașul Craiova. La inițiativa comitetului județean de partid se desfășoară o inteligentă muncă politică, de organizare pentru a determina ca toți acești oameni să desfășoare într-o parte a timpului liber o muncă folositoare pentru bugetul lor și al unităților agricole. S-a ajuns ca numărul celor care lucrează în agricultură în aceste condiții să depășească 3 600, respectiv cu 600 mai mult decît lucrătorii permanenți. Desigur, sînt unele lucruri de perfecționat, după opinia noastră, în ceea ce privește tipul de relații între navetiști care locuiesc în aceste comune și conducerile respectivelor unități, atît în ceea ce privește organizarea, cît și stimularea lor. Important este însă că la scara întregului județ, acolo unde a fost cazul, problemele au fost corect soluționate, în interesul lucrării pămîntului la timp, în interesul realizării producției stabilite în fiecare unitate agricolă.

În orașul Băilești, în care cele trei unități agricole, una de stat, una cooperatistă și o mare asociație de producere a legumelor, dispun de o suprafață de 18 000 hectare, dar unde lucrează permanent doar cîteva sute de oameni, s-a reușit să se asigure totuși, prin sistemul amintit de organizare, o participare efectivă la muncă a tuturor celor care lucrează în industria orașului și care locuiesc în oraș — respectiv 8 500 oameni.

Este interesant, de exemplu, în această privință, modul de organizare a participării/lucrătorilor de la Întreprinderea de celule electrice prefabricate Băilești la activitatea cooperativei agricole din localitate. Sînt 1 500 oameni, care într-o parte a timpului lor liber lucrează pe locuri precis delimitate, sub o îndrumare tehnică competentă, cu răspunderi precise, transpunînd pe loturile agricole spiritul de ordine, disciplină și organizare din fabrică. Practic, munca în agricultură — pe care o fac doar în anumite perioade — încarcă nesemnificativ bugetul de timp al oamenilor, este, cum se exprima cineva, ca un sport... adăugat de venituri suplimentare.

Se pot îmbina în condiții de eficiență și în același timp de confort personal al fiecărui cetățean munca din industrie cu munca din agricultură ? Se pot da fel de fel de răspunsuri privind lucrurile din afară. Răspunsul adevărat îl dă realitatea văzută direct.

Am insistat asupra acestor aspecte pentru că preocupă multe localități din țară, aflate fie în zone preorășenești, fie în localități de tip agricol și industrial în același timp. Sînt multe experiențe care, studiate, înmănuncheate, pot oferi sugestii și acelor localități care fie că au recurs la jumătăți de măsură, fie la unele soluții neviabile.

Experiența din Dolj și fără îndoială din multe alte județe merită să fie studiată mai amănunțit.

Munca din industrie și agricultură în localitățile de acest tip trebuie împletită armonios, real, fără excese de nici un fel, dar, subliniem încă o dată, așezată mai temeinic pe criterii de cointeresare, eliminînd mai hotărît unele aspecte de ordin administrativ, în așa fel încît participarea celor din industrie la munca din agricultură în **localitățile în care trăiesc** să devină permanentă, să fie făcută cu interes, cu pasiune.

Buruieni încă neprășite...

Din situația statistică a direcției agricole consemnăm stadiul principalelor lucrări în seara zilei de 12 iunie :

● la sfecla de zahăr, prașila a treia mecanică s-a realizat pe 5 la sută, iar cea manuală pe 2 la sută din suprafața cultivată ;

● la cultura porumbului pentru boabe s-au executat două prașile manuale și mecanice pe întreaga suprafață de 119 853 hectare ;

● a început și prașila a treia mecanică la cultura de floarea-soarelui.

Acestea sînt deci datele statistice care arată că se lucrează deosebit de intens. Vineri (12 iunie), de exemplu, a fost prășită o suprafață de peste 17 000 hectare, ceea ce atestă o mobilizare exemplară la muncă. Ne-am referit la lanurile unităților agricole din Băilești, curate și foarte bine întreținute, la care putem adăuga pe cele ale C.A.P.Ișalnița, ca și ale multor altor unități agricole din județ. Sînt însă și unele situații care contrastează cu acest tablou general al muncii făcute cu răspundere. Le subliniem — deși sînt nesemnificative ca pondere — pentru a atrage atenția că, la unele cadre, există tendința de a strecura neajunsurile proprii sub acoperămîntul rezultatelor generale bune.

Pornim de la Craiova spre Băilești. La mică distanță de la ieșirea din oraș vedem o solă mare, ca o pată sumbră pe un covor viu, frumos colorat și întrebăm pe cineva cum de încă nu a fost cosită rapița. Pricepe ironia și ne dă să înțelegem — și sîntem de acord — că nu este cazul de ironie, fiind vorba de lucruri prea serioase, respectiv de întinse suprafețe cu diferite culturi care nu au făcut cunoștință cu sapa, deși în statisticile organelor agricole de specialitate figurează, probabil, chiar la rubrica „Prașila a doua". Este vorba de un teren semănat cu porumb al C.A.P. Radovan. Contabilul-șef al cooperativei este sincer, cum nu a fost el sau colegii lui cînd au întocmit situația statistică și ne spune că cele 560 hectare cultivate cu porumb au fost prășite manual pentru prima dată doar pe 380 hectare.

La mică distanță de aici, pătrundem pe teritoriul comunei și al C.A.P. Perișor. Persoana care ne însoțește se salută cu pasagerii unei mașini care vin în sens invers. Le facem semn să oprească. Dacă știau, cum aveau să mărturisească și ei după aceea, nu mai opreau. Erau inginerul-șef al C.A.P.-ului și primarul comunei. Exact persoanele îndreptățite să răspundă, să explice cu simț profesional și politic, cum trebuie să se armonizeze angajamentele pe care le iau cu transpunerea lor în practică. Îi invităm să cercetăm împreună sola întinsă din marginea satului, să identificăm, din masa de rapiță sălbatică, plină de vigoare, cultura de floarea-soarelui, pe care ei o socotesc foarte bine dezvoltată, foarte bine întreținută. Primarul și inginerul-șef se... străduie să ne explice, în ciuda evidenței, că buruiana a fost lichidată la prima prașilă și că acum se aflau la a doua prașilă, dar, potrivit vorbei plină de mirare a primarului : „Am tăiat și rapița și volbura încă de atunci și, iete, ele, ale naibii, au ieșit iară !" Să-ți ascunzi jena pe care inevitabil ți-o provoacă încercarea neserioasă de a ascunde ceea ce, în realitate, sare în ochi ? Cînd am pus capăt acestor „mirări", cei doi interlocutori ai noștri au luat în brațe explicațiile, justificările, ne vorbeau despre „greutăți", de parcă acestea i-ar fi dominat de undeva din afara lor, ca și cum nu ar fi fost evident pentru oricine că totul se datorează slabei mobilizări a oamenilor în cîmp, acum cînd totul, totul cere ca aceștia să fie aici. Ascultîndu-i perorînd, ne spuneam că experiența bună întîlnită de-a lungul itinerarului nostru în ce privește participarea la muncă a tuturor locuitorilor satelor, inclusiv a navetiștilor nu este folosită corespunzător. Aici se mai „motivează", se mai așteaptă încă și mai ales se înalță din umeri. Buruienile se dovedesc, în diferite situații, mai tari decît spiritul de inițiativă, de acțiune al celor chemați să organizeze munca. Sau se poate spune și altfel : încă nu au fost prășite unele buruieni din stilul de muncă al unor organe comunale.

O noapte într-un sistem de irigații

Aproape că nimeni nu mai știe să spună cu exactitate care a fost de fapt, în zona Dăbuleni, în ziua de 11 iunie, temperatura în aer și la sol, atît de puternic a fost șocul caniculei asupra oamenilor. Cert este un fapt : în zilele atît de călduroase, din apa adusă pe canalele de irigații, pentru a potoli setea pămînturilor acestea nisipoase — cel mai avid burete așezat pe pămînt — zilnic hectarul de pămînt pierde 80 metri cubi de apă, fie absorbit de plante, fie evaporat de căldură.

Pentru ca să refaci umiditatea de la rădăcina plantei trebuie să revii cu udările pe aceeași solă la minimum o săptămînă de zile. Ce se întîmplă atunci cînd nu respecți acest ciclu ? Pe lîngă doza normală ce trebuie dată plantelor, trebuie să refaci și pierderile, doar că un lucru se schimbă fundamental. Sînt însă plante care nu pot fi ajutate chiar cînd doza de apă se mărește la dublu. Este cazul cartofilor timpurii, bunăoară, cultură aflată în plină actualitate. Dacă porumbul, de exemplu, mai poate răbda — nu prea mult nici el — cultura de cartofi, legumele, furajele, soia, sfecla de zahăr etc., ajungînd la punctul critic, nu mai cunosc drum de întoarcere la viață.

În noaptea de joi spre vineri — 11 spre 12 iunie a.c. — am pornit spre sistemul de irigații Sadova—Corabia. Am străbătut digurile canalelor, stație cu stație, și am urmărit clipocitul firav al apei care se străduia să intre în canale. Era nevoie mare, mare nevoie de apă. Împreună cu directorul general al direcției agricole județene, inginer Constantin Bulugiu, cu directorul adjunct al I.E.E.L.I.F. Dolj, inginer Ion Georgescu, cu cadrele de pe sistem, cu inginerii și șefii de stații de pompare stabilim deficitul de apă la anumite culturi. Cifrele par de necrezut, după ploile căzute, dar de înțeles, ținînd seama de structura de „burete" a acestor soluri.

Desigur, nu numai culturile din această zonă sînt însetate, dar aici sînt culturi care, în mod cert, pot da producții bune și foarte bune. Și una este să încerci să salvezi o cultură de la care nu știi cu precizie ce va rezulta și alta e să asiguri apa vieții pentru culturi care dau certitudinea unor producții ridicate. Se așteaptă, de exemplu, ca din această zonă să se livreze cantități însemnate de cartofi, ca să ne referim doar la un singur exemplu. Or, cantitatea acestor livrări depinde într-o mare, foarte mare măsură, de cantitatea de apă, de cantitatea de energie puse la dispoziția sistemului amintit, ca de altfel și a altora.

La ora două noaptea, cînd părăseam sistemul, la stația de pompare de la granița dintre sistemele de exploatare Dăbuleni și Amărăști îl întîlnim pe inginerul Constantin Ghionea, care era bucuros că, în sfîrșit, începuse să se umple canalul principal de aducțiune. Rămînea de văzut dacă a doua zi va dispune sau nu de energia necesară pentru ca apa să pătrundă prin conductele sub presiune și să ajungă, în final, la rădăcina plantelor. Pentru că, unele dintre suprafețele din această zonă, datorită și lipsei de energie, dar și datorită unor defecțiuni la stațiile de transformatoare pe care întreprinderea de specialitate — I.R.E. Craiova — nu a reușit să le rezolve timp îndelungat, a rămas neirigată o întinsă suprafață, din care 100 de hectare cu cartofi timpurii. Este păgubitor, este păcat de munca investită, este, în ultimă instanță, împotriva măsurilor stabilite de a asigura producțiile planificate și livrarea lor pentru necesitățile economiei, ale populației.

Am reluat a doua zi investigația noastră pe un alt traseu al irigațiilor pentru a vedea și la lumina zilei cum își îndeplinesc obligațiile atît lucrătorii din sisteme, cît și unitățile agricole beneficiare. În sistemul Băilești, constatăm : 1) sistemul este pus la punct și poate funcționa ; 2) posibilitățile limitate ale sistemului de a răspunde solicitărilor de apă ale unităților agricole datorită lipsei de energie și combustibil ; 3) peste o săptămînă este vital, chiar în zonele în care a plouat, ca sistemul să lucreze la întreaga capacitate, pentru a nu compromite culturile, de altfel foarte bune, din această zonă. (Ieri dimineață, 13 iunie, primul-secretar al comitetului județean de partid pleca, împreună cu echipa de specialiști, să depisteze, în anumite zone, noi surse locale de apă și să stabilească posibilitățile și măsurile tehnice pentru valorificarea lor neîntîrziată, pentru a mări și pe această cale, deși în foarte mică măsură, potențialul de irigat, mai ales la legume. Oricît de mici vor fi suprafețele posibile de irigat, este un cîștig. Faptul atestă seriozitatea preocupării, ținînd seama de nevoia vitală de apă în aceste zile).

Chiar dacă există și unele neajunsuri în activitatea ce se desfășoară în aceste zile la întreținerea culturilor, starea dominantă, în pînd de la organele județene și pînă la formațiile de lucru în agricultură, este de mobilizare, de ambiție, de răspundere pentru a folosi mai bine condițiile de realizare a unor producții mari, pentru a dovedi pretutindeni experiența bună.

A. PARASCHIV
D. ȘINCAN
A. PAPADIE
N. BABALA

Din albumul marilor împliniri ale „Epocii Nicolae Ceaușescu"

NOUL DRUM AL DÎMBOVIȚEI PRIN INIMA CAPITALEI

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, impreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a vizitat recent șantierul amenajării riului Dimbovița, unele obiective aflate in stadiul final

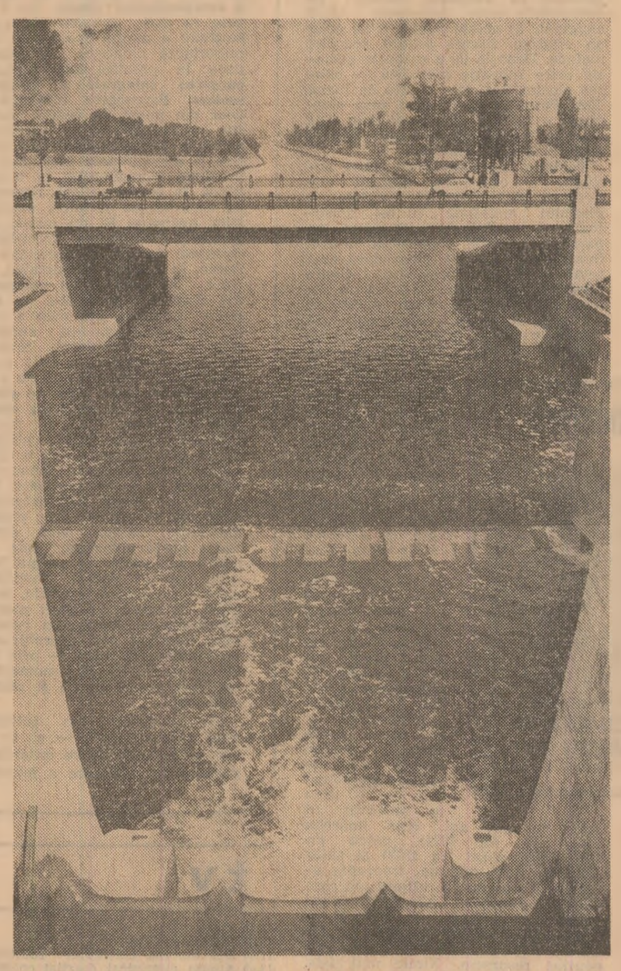

Executată de pe baraj, fotografia primului pod al riului, PODUL CIUREL. După el, in stinga fotografiei, citeva elemente ale complexului de agrement de pe Dimboviția

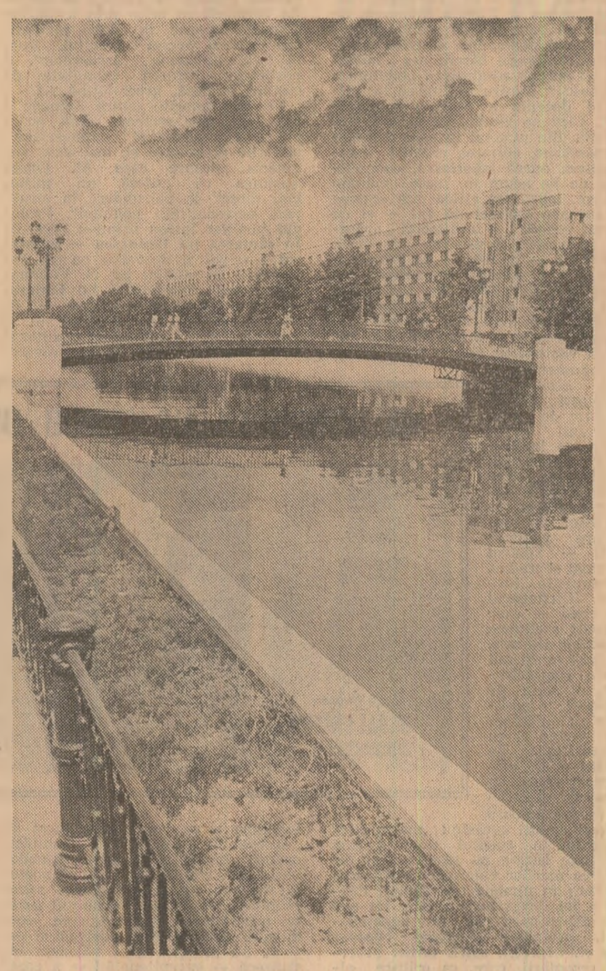

Inaintind maiestuos, apele trec pe sub pasajul pietonal de la POLITEHNICĂ

Podul ȘTIRBEI VODĂ, legătură intre două importante zone ale orașului. In planul al doilea, impunătoarea clădire a Spitalului municipal

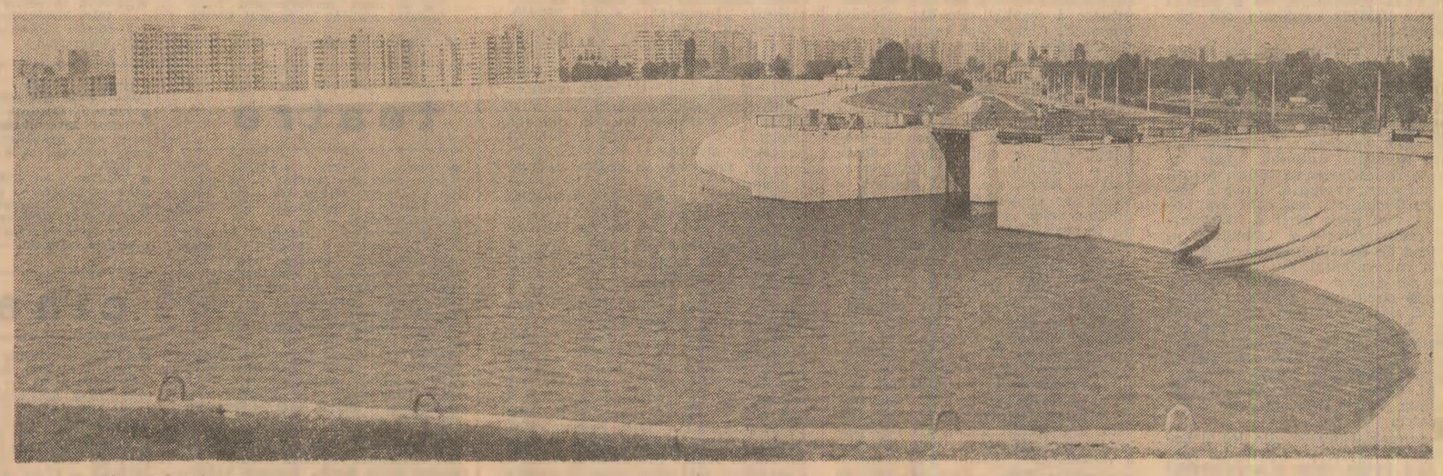

LACUL DIMBOVIȚEI — 20 de milioane de metri cubi de apă. Aici începe cursul bucureștean al Dimboviței. In ultimul plan, noul cartier Cringași

Viața unui riu este viața oamenilor care trăiesc pe malurile sale, este, intr-un fel, istoria așezării pe care o străbate. Cum era Dimboviția ? O știm din refrenul popular „Dimboviță, apă dulce, / Cin'te bea nu se mai duce!". Așa va fi fost riul în vremi uitate, dar anii și veacurile au trecut, iar de cel puțin o sută de ani incoace nu se mai incumeta nimeni să-i incerce gustul. Riul purta tot mai mult insemne ce nu-l mai făceau atractiv...

Astăzi, Dimboviția a renăscut. Viziunea generoasă, cu dimensiuni de epopee, prin care strălucitul conducător al destinelor poporului român, t o v a r ă ș u l NICOLAE CEAUȘESCU, intemeiază o nouă demnitate și măreție capitalei țării, opera constructivă de dimensiuni altădată inimaginabile, care transformă străvechea așezare din Cimpia Română intr-o metropolă modernă, a cuprins și viața bătrinului riu. Intr-un timp record, in vestul Bucureștilor a apărut o mare acumulare de apă — Lacul Dimboviției, 20 de milioane de metri cubi — care va reglementa o dată pentru totdeauna regimul apelor. (Oare au trecut doar 12 ani de la acele zile și nopți de incordată bătălie cu valurile, cind bucureștenii și-au salvat orașul ? De un asemenea efort nu va mai fi nevoie niciodată...). De acolo, de la locul ce-i poartă numele, incepe călătoria minunată a Dimboviței bucureștene, strict contemporane, operă a marelui ctitor de istorie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, materializată intr-un lung șir de luni de către bravul detașament al constructorilor — bucureșteni și din intreaga țară. Astfel, noua Dimboviță din centrul Capitalei este rodul acțiunii intregului popor.

Au rămas în urmă nopțile geroase și amiezele cu arșiță, ploile lungi, nesfirșite, și viscolele ; au rămas in urmă obstacolele ; au rămas in urmă clipele de cumpănă, ca și incordările de voință ale comuniștilor, ale tuturor constructorilor, ale locuitorilor orașului. S-au implinit dorința și bucuria de a vedea artera vitală a Capitalei infățișindu-se aievea așa cum in deceniile trecute au văzut-o cițiva temerari, așa cum a intemeiat-o viziunea amplă, generoasă a conducătorului iubit al patriei și partidului. Dimboviția este gata să fie poemul fluid in oglinda căruia, incă de pe acum, se oglindește dimensiunea metropolitană a Bucureștilor.

Planșele și machetele de altădată au acum chipul strălucitor al realității. Dimboviția trece triumfală in noua ei albie pe sub noile poduri. Cu indreptățită, cu firească mindrie, proiectanții și constructorii, hidrotehnicienii de exploatare infățișează rodul osteneli lor. Dimboviția s-a născut a doua oară ! Apa trece limpede pe sub podurile migălite cu artă de bijutier. Limpede cum e cleștarul. Dimboviția are (iarăși...) apă dulce.

George-Radu CHIROVICI

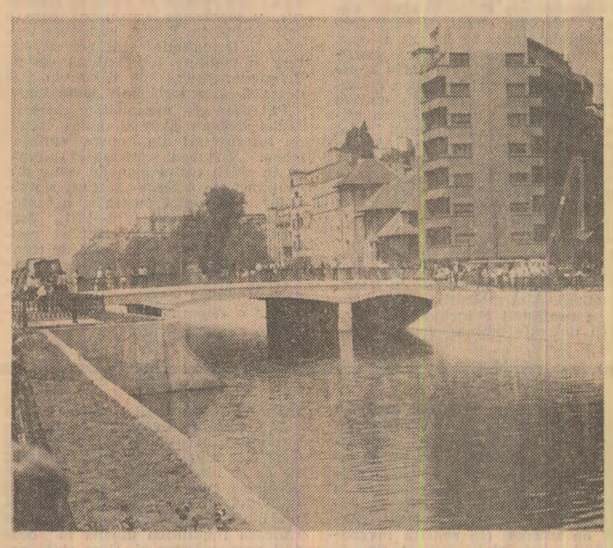

Dimboviția își poartă apele pe sub PODUL IZVOR, urmindu-și calmă noul destin

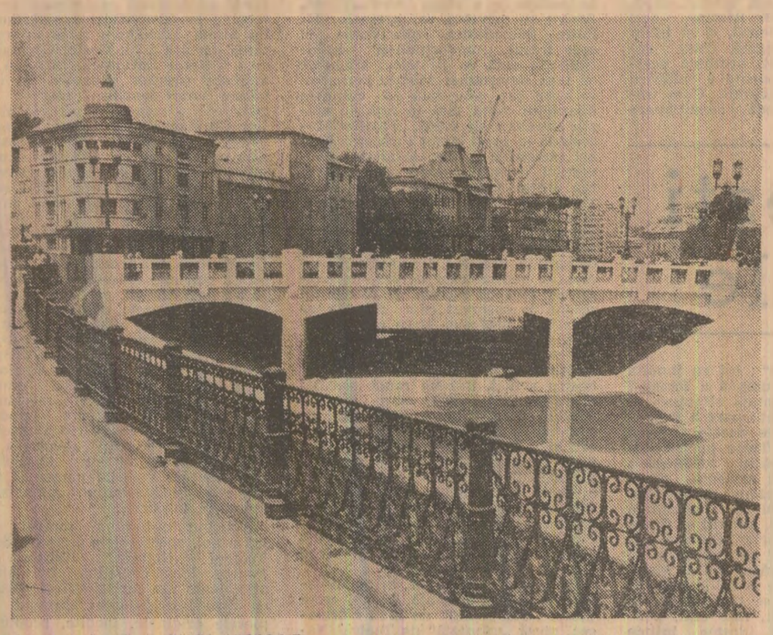

Așa incepe acum CALEA VICTORIEI, cu un pod, unul dintre splendidele poduri de pe Dimboviția

Noul pod de la OPERA ROMÂNĂ, o capodoperă in beton și fier forjat. In medalion, o imagine a vechii Dîmboviițe

Fotografii : **Sandu CRISTIAN**

„TOT MAI CITESC MĂIASTRA-ȚI CARTE...“

Confirmată în ordinea poeziei, mai vechea opinie a unui important autor de azi : „Pe Eminescu noi, poeții tineri, / Zadarnic încercăm, nu-l vom ajunge“ este, neîndoielnic, infirmată în alt plan, acela al **înțelegerii.** Sigur, nu poeților le se datorează în primul rînd această fericită „ajungere“, chiar dacă unii dintre ei (Arghezi, Șt. Aug. Doinaș și Nichita Stănescu, de pildă) au scris lucruri esențiale despre liricul nepereche, ci criticilor și editorilor, grație cărora s-a închegat un corpus admirabil : „biblioteca Eminescu“. Pentru realizarea lui, ultimul deceniu a fost cu deosebire fast, dacă ne gîndim că în 1977 era reluată, din punctul în care o lăsase Perpessicius, editarea creației eminesciene, operă laborioasă, concretizată de pe acum în șase volume masive, adică tot atîtea cîte scosese în aproape treizeci de ani — și cu prețul vederii ! — arhitectul „operelor complete“. Scrisoarea deschisă, expediată — în 1964 — de Perpessicius „Către editorul eminescian integral din anul 2000“, are toate șansele să-și găsească destinatarul (destinatarii) mult mai devreme, avansîndu-se ca termen final cert 1989, adică centenarul morții poetului.

NOI INTERPRETĂRI ALE CREAȚIEI EMINESCIENE

Monumentala ediție academică, elaborată de un colectiv de experimentați cercetători de la Muzeul literaturii române, se întregește treptat. Recent a intrat în procesul de publicare volumul VIII — Teatrul original și tradus. Traducerile literare. Dicționarul de rime — care încheie secțiunea scrierilor literare. De mai mulți ani apare, completînd-o, o serie de „Opere“ publicate la „Minerva“, vizînd și ea exhaustivul. Aceasta e de altminteri calea cu adevărat științifică de valorificare a unei creații geniale : „restaurația“ integrală, în spiritul unei politici culturale bazate pe respectul și difuzarea marilor valori, pe restituirea acestora în numele adevărului. Pentru a nu devia în idolatrie, tot atît de dăunătoare ca și negativismul, prețuirea înseamnă **cunoaștere** și, negreșit, **spirit critic.** Procesul receptării, care, ca oricare altul, presupune existența „la dosar“ a tuturor „probelor“, e actualmente pe o direcție bună, aducînd și în acest chip o mărturie elocventă despre forța prezentului de a asimila organic valorile cardinale ale trecutului.

O operă trăiește însă nu numai prin ea însăși, ci și prin interpretările, punctele de vedere noi pe care le suscită. „Restaurația“, pe care G. Călinescu o limita cîndva la sfera gîndirii poetice, își asumă — datorită noilor exegeze și teritorii mai puțin cercetate anterior, unele aproape nedefrișate, ca proza, teatrul și, mai ales, **gazetăria,** care a fost pentru Eminescu, așa cum s-a observat, mai mult decît o îndeletnicire remuneratorie și temporară — un mod de **situare** imperioasă și ardentă în prezentul său istoric. Repere ale acestei receptări, nici pe departe epuizabile în spațiul unui articol, sînt cărțile unor critici și istorici literari din aproape toate generațiile, de la Ș. Cioculescu, Edgar Papu, Zoe Dumitrescu-Bușulenga, George Munteanu, Eugen Todoran la Al. Oprea, Eugen Simion, Șt. Cazimir, Mihai Drăgan și Ioana Em. Petrescu.

O editură, **Junimea,** din Iașul aureolat în eternitate de prezența poetului, a inițiat chiar o serie prestigioasă, **Eminesciana,** ajunsă săptămînile trecute la al 40-lea număr. Coordonată de Mihai Drăgan, colecția reunește studii de bună factură, interesante, de la caz la caz, fie prin subtilitatea unor analize și prospectări, fie prin restituirea unui material biografic, psihologic, pedagogic, economic extrem de prețios pentru recompunerea efigiei spirituale a **scriitorului total** care a fost Eminescu. O opțiune prioritară a coordonatorului și, firește, a editurii este apelul la performanțele eminescologiei clasice. De la Ibrăileanu, Iorga, G. Călinescu (prezent cu trei titluri) la Vianu, Lovinescu, D. Caracostea, Perpessicius, M. Dragomirescu, texte fundamentale pentru înțelegerea profundă a lui Eminescu sînt situate în firești conexiuni. Altă modalitate de rotunjire a profilului e includerea unor studii datorate eminescologilor străini (Alain Guillermou, cu **Geneza interioară a poeziilor lui Eminescu,** și I. Kojevnikov, cu **M. Eminescu și problemele romantismului în literatura română** sînt exemplele cele mai bune), prilej pentru cititorul și cărturarul român de azi de a constata rezonanța în universalitate a poetului primordial. Studii comparatiste, minate pe alocuri de tentația revelării cu orice preț a „influențelor“ externe, în dauna revelării specificității operei poetului, pun, în fine, problema „izvoarelor“, a posibilelor înrîuriri exercitate de cultura engleză, greco-latină ș.a.

Ultimele apariții indică limpede o înclinație spre sectoare pînă acum vitregite ale creației eminesciene : scrierile economice și, mai ales, gazetăria, despre care Al. Oprea susținea că „oferă un mijloc mai direct de pătrundere în structura personalității poetului“. Prologul justițiar inițiat printr-o carte ca **În căutarea lui Eminescu — gazetarul** e reluat și dezvoltat cu noi argumente în studiul lui D. Vatamaniuc despre **Publicistica lui Eminescu.** Și experiența de editor — de mult și de mulți recunoscută — îl recomandau de altminteri ca autor al unei sinteze ce reclamă un travaliu îndelung și pasionat. Desfigurat în „obsedantul deceniu“ de inhibiții, eresuri, etichetări simpliste, pseudoștiințifice, chipul spiritual al poetului trebuia curățat de zgura atîtor inimiciții conjugate. Rezultatul acestei minuțioase restaurări, care cere migală, discernămînt ideologic și estetic, nu privește doar valoarea intrinsecă — excepțională ! — a gazetăriei. Convingerea, perfect îndreptățită, a autorului volumului despre publicistica eminesciană e că readucerea în circuit a publicisticii eminesciene va conduce și la o „reevaluare a creației sale din celelalte domenii“. Chiar dacă examenul critic nu aduce sub raza lui decît textele de început, adică articolele din **Albina, Familia, Federațiunea, Convorbiri literare, Românul** și, îndeosebi, din **Curierul de Iași,** sondajul este edificator și plin de surprize ca un roman-foileton. O concluzie (neașteptată ? !) a meticuloasei decelări e identificarea unui junimist avant la lettre, ale cărui opțiuni — anterioare contactului direct — sînt similare celor proclamate de societatea ieșeană. Putem vorbi, așadar, cu mai mult temei de o **afinitate** decît de o simplă **afiliere.** „Iradieri“ ale gazetăriei sînt depistate, bunăoară, în poezie, proză, teatru, fapt ce contrazice mai vechea teză a primatului creației lirice. O anticipare cu cel puțin un an a cunoscutei viziuni (din **Scrisoarea III**) asupra Imperiului Otoman e recunoscută în articolul **„Pauza grea și atentivă...“,** publicat în 8 aprilie 1877 în **Curierul de Iași** ; o prevestire a celebrului vers, din același poem, „Din pristolul de la Roma să dau calului ovăz“ e descoperit într-un articol din 3 septembrie 1876. „Coincidențe“ de acest fel, care dau sarea și piperul cărții, nu trebuie să mire la scriitorul cu elaborație organicistă care a fost Eminescu. Totuși, asemenea lecturi „intertextuale“ sînt relativ puține în studiul lui D. Vatamaniuc. Temperamentului său îi convin mai degrabă interpretările **contextuale.**

Pe ideea de **organicitate** mizează Mihai Drăgan și în al doilea volum de **Interpretări** ale operei eminesciene. „Viziunea totalizantă“ propusă în spirit călinescian de critic are ca punct de plecare „lectura simultană“ a **Geniului pustiu** și a textelor afine din anii 1870—1871, care trădează mari preparative pentru un roman al „epocii de tranzițiune“, simbolic intitulat, în manuscrisele eminesciene, **Naturi catilinare.** Înaintea construcției ideologice, de o remarcabilă coeziune și rigoare, pe care o propune în capitolul al doilea al cărții (cel mai amplu și mai substanțial) — **Metamorfozele „geniului pustiu“,** Mihai Drăgan simte nevoia unor delimitări polemice față de „terorismul“ metodologic al unor eminescologi din ultimele generații. Opțiunea, vehement expusă, i-a adus mai deunăzi acuza de pozitivism, subînțeles retardatar. În realitate, dincolo de dezvoltările unui polemism totuși exagerat, în aceste pagini e de aflat un original discurs asupra propriei metode. Departe de a suspecta aprioric orice inovație metodică — citarea elogioasă a unui studiu de Ioana Em. Petrescu e în acest sens elocventă — criticul e reticent doar față de empirismul mascat prin tehnici sofisticate de ultimă oră.

Tentația unui echilibru între antiteze, a concilierii gîndirii mitice cu determinantele sociale, a planului metafizic cu cel sociologic e vizibilă la tot pasul pe parcursul acestei construcții critice, îndeobște tensionate, chiar dacă nu-i total scutit de prolixități. **Geniu pustiu** e prin urmare citit ca un roman cu măști, ale cărui personaje sînt voci lirice în a căror partitură sînt distribuite dramatic propriile teze ale poetului „neliniștit și arzător“. Finele și necesarele distincții între **titanismul** și **demonismul** eminescian constituie un alt centru de interes al cărții, căci autorul nu cade în eroarea, oarecum îndătinată, de a vedea în ele simple forme ale unui nihilism etico-social, ci elemente ale unei viziuni cosmice.

Constatînd că, prin eseul lui Mihai Drăgan, **Eminesciana** a ajuns la al 40-lea număr, cred că se cuvin spuse cîteva cuvinte despre ritmurile actuale ale colecției. Nu e greu de observat că față de alți ani, cînd apăreau cîte trei (în 1974), patru (în 1980, 1983), cinci (în 1979) și chiar șase (în 1977) volume, frecvența aparițiilor s-a rărit în ultimii ani constant și simțitor. Doar două titluri în 1985, unul singur în 1986 (și acesta apărut în 1987 !) pot da impresia că inițiativa editurii ieșene și-a epuizat resursele. Nimic mai fals, la urma urmei, decît această supoziție ! În fondul de aur al gîndirii critice românești există încă numeroase texte care ar merita reeditarea. Memorialistica legată de momentul „Junimea“ e și ea bogată. Epistolarul scriitorilor din epocă ar putea fi, de asemenea, pus la contribuție în antologii inspirate, cu un aparat critic judicios. Sînt posibile apoi noi „secțiuni“ în opera eminesciană ; mă gîndesc, de pildă, la o selecție a scrierilor de (și despre) teatru. Încă timid sînt explorate exegezele străine. O antologie precum **M. Eminescu în critica italiană** e, neîndoielnic, utilă, dar o traducere a excelentei monografii **Eminescu sau despre absolut** a eruditei profesoare Rosa del Conte, de la Universitatea din Roma, ar cîntări, nu mă îndoiesc, mai greu. Meritorii studii, apărute în ultimii ani în Franța, Italia, Belgia, U.R.S.S., ar putea fi incluse într-un volum colectiv gen **Eminescu pe meridianele lumii.**

Ar fi de dorit, în sfîrșit, o atitudine mai activă, o „provocare“ a autorilor potențiali de către editura însăși și, desigur, de către coordonatorul colecției. Eminescologi dotați sînt de aflat — ne-o dovedește presa literară ! — și în rîndul generației tinere. Și cînd afirm aceasta, am în vedere eseiști ca Ruxandra Cesereanu (autoarea unor incitante articole din **Convorbiri literare, Steaua, Tribuna**), Constantin Barbu și Marina Mureșanu-Ionescu (al cărei studiu **Structuri narative la Eminescu și Nerval** a apărut în numerele pe februarie și martie a.c. ale **Convorbirilor literare**), la studenții și absolvenții incluși cu comunicări în sumarul **Caietelor Eminescu** litografiate de Universitatea ieșeană (cîteva nume de reținut : Simona Popescu, Ovidiu Nimigean, Mihaela Cernăuți). Fiind atentă la „cei care vin“, **Eminesciana** își va asigura de fapt viitorul. Apropiatul centenar al morții poetului face necesare și **deschiderea,** și **activizarea** ritmului de apariție al prestigioasei colecții, prin care, dînd seamă prin noi lecturi de „măiastra carte“ a lui Eminescu, dăm seama de fapt de spiritualitatea noastră.

Ioan ADAM

Moment de sinteză al muncii școlare

A mai rămas puțin timp pînă la încheierea anului școlar. O mare parte a elevilor, cei din cursul primar și gimnazial, parcurg ultimele ore de clasă. Ei vor fi urmați de colegii lor de la liceu, aflați, și aceștia, în perioada definitivării situației la învățătura. Dar sfîrșitul ultimului trimestru nu este doar momentul bilanțului anual, al clarificării situațiilor școlare, ci și etapa — atît de importantă — a **lecțiilor de sinteză, a recapitulărilor finale.** Nu e nevoie să mai spunem că această secțiune a anului școlar, de mare importanță didactică, nu poate fi pusă în practică decît după **parcurgerea integrală a programei școlare.** Parcurgere integrală nu doar din punct de vedere cantitativ, ci și calitativ : parcurgere, adică, a tuturor obiectivelor didactice și educaționale presupuse de predarea cunoștințelor la o disciplină, în etapa școlară respectivă, cu certitudinea formării deprinderilor necesare. Și nu numai atît : școala contemporană, racordată la cerințele dezvoltării societății moderne, la nevoile economice, sociale imediate și de perspectivă ale României socialiste, nu poate pune accentul, așa cum a arătat în nenumărate rînduri secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, numai pe latura informativă, ci mai cu seamă **pe formarea unui mod de gîndire,** pe înarmarea cu **strategia cunoașterii științifice.** Cu atît mai însemnată devine, astfel, atingerea la un nivel cît mai înalt a tuturor scopurilor didactice propuse pentru anul de studiu respectiv. Există încă în unele școli situații de rămînere în urmă în predarea materiei. Cauzele sînt diverse, unele poate obiective, cele mai multe subiective. În pragul încheierii anului școlar, justificările nu pot ajuta însă la nimic. Se impune, de aceea, un efort sporit de sistematizare, extragerea cunoștințelor esențiale prin exerciții active de învățare în clasă — prin lecții nu de rutină, ci prin momente de cea mai aleasă ținută și eficiență pedagogică.

Un loc distinct în activitatea unui cadru didactic — și, în același timp, unul dintre criteriile riguroase de apreciere a muncii la catedră — îl ocupă **lecțiile de sinteză.** Ele sînt și cele mai grele, presupunînd efort deosebit, mobilitate, energie, organizare, efect didactic imediat. O lecție de sinteză care trenează are, din capul locului, puține șanse de a rămîne în conștiința elevilor, de a le impune un mod de gîndire, de a consolida cunoștințele. Lucrul de importanță prioritară ni se pare, de aceea, planificarea cît mai exactă și amănunțită a acestora. Planificarea nu doar în documentele metodice ale profesorului : indiferent de vîrsta școlară, fie că e vorba de elevul de școală generală, liceu ori de student, nu e suficientă anunțarea temei. Și totuși se întîmplă uneori să mai auzi : „Pentru data viitoare, recapitulare capitolul X !“. Poate fi, acesta, un comportament pedagogic ? Cel mai dotat elev va reuși să adîncească lucrurile esențiale, va face cu adevărat o **recapitulare,** și nu un exercițiu de simplă memorare ? Să presupunem că da. Dar restul clasei ? Calitatea lecției de sinteză pornește de la calitatea planului de recapitulare : cît mai clar, cu cerințele precizate limpede, reliefînd cunoștințele esențiale, consolidîndu-le și sistematizîndu-le, arătînd legăturile, corelațiile, întrepătrunderea de elemente în cadrul unei structuri cognitive. Probînd apoi fixarea cunoștințelor teoretice prin exerciții, probleme, punîndu-l pe elev să găsească soluții noi, să gîndească de pe pozițiile unei viziuni de ansamblu, corect însușite. Și, mai cu seamă, dînd lecției un caracter aplicativ și creator : formînd, educînd **capacitatea de sinteză,** una dintre condițiile spiritului creator. Căci lecția de recapitulare este deopotrivă o lecție de consolidare a cunoștințelor și deprinderilor și una de educare a inteligenței, de formare a gîndirii active. Apoi, lecția recapitulativă trebuie privită — acolo unde se aplică principiul predării concentrice a cunoștințelor (de exemplu, în studiul gramaticii limbii române) și nu numai la acele discipline — ca punte de legătură între un an (ciclu) de studiu și altul, ca anticipare a cunoștințelor noi.

Un rol deosebit în această perioadă a anului școlar revine conducerilor de școli și organizațiilor de partid în crearea unui climat de muncă responsabilă, concentrată. Nu e, acum, momentul supraîncărcării cu sarcini și activități extrașcolare, fără prea mult conținut pedagogic. Lecțiile recapitulative, cele cu caracter pregătitor în vederea examenelor (bacalaureat, admitere în învățămîntul superior, concursuri pentru treapta I și a II-a) presupun o pregătire cît mai atentă, sistematică, meditație asupra mijloacelor și tehnicilor didactice cele mai potrivite, adaptate la profilul școlii, al clasei, al grupei de elevi în cadrul activității diferențiate. Chiar o prospețime, un plus de energie și concentrare din partea profesorului. Ele sînt totodată ocazii excelente de verificare a potențialului elevilor, de concluzii după experiența unui an școlar. Pentru că nu doar elevul este cel care parcurge o experiență de cunoaștere timp de trei trimestre ; un profesor modern — un profesor model va ști să tragă concluziile adecvate, să-și aprecieze lucid, obiectiv — și prospectiv — cu maximă exigență munca, se va îmbogăți el însuși cu o experiență, pentru ca în anul următor activitatea la clasa respectivă să reprezinte, nu numai scriptic, un pas înainte.

Ultima parte a anului școlar este și una de **intensificare a influenței educative.** Ne-am referi, în primul rînd, la organizarea exemplară a activității din școală, fără „aerul de vacanță“ care se mai face uneori simțit. Oboseala firească nu trebuie întîmpinată cu o falsă relaxare, cu momente de pauză greșit înțeleasă. O lecție vie, antrenantă, cu satisfacții spre care elevul e condus abil, într-o atmosferă de colaborare responsabilă și totodată firească, degajată, mobilizează, produce o reconfortantă satisfacție intelectuală. Ea își atinge în mod eficient obiectivul : acela de a evidenția faptul că munca sistematică, bine organizată înlesnește procesul de cunoaștere, face atrăgătoare domenii abstracte. Este una dintre demonstrațiile „secrete“ pe care profesorul le poate face, și încă atît de convingător, prin lecțiile de sinteză. La fel cum el trebuie să arate elevilor că situația lor la învățătură reprezintă **media reală** a muncii depuse timp de un an școlar, să înlăture iluzia că un efort în salturi, la sfîrșitul anului, cînd poți vîna, mai cred unii învățăcei, notele dorite, este suficient pentru îmbunătățirea substanțială a situației școlare. Unii profesori mai folosesc timpul prețios al ultimelor ore pentru a „lămuri“ situația la învățătură a cîtorva elevi, ascultîndu-i îndelung, dîndu-le teme peste teme, în plictiseala generală a celorlalți, care așteaptă semnalul izbăvitor al clopoțelului. Asemenea practică este cît se poate de nepedagogică, ea dovedind lipsuri în activitatea cadrului didactic pe parcursul anului. Cu o notă conjuncturală nu acoperi lipsa de cunoștințe. La fel de nepotrivită este evitarea discutării situației finale a fiecărui elev la obiectul pe care îl predai, cu sfaturile necesare, cu toată priceperea și căldura pedagogică.

Momentul final constituie pentru mulți elevi pragul unor examene importante. De aceea se cuvine intensificată pregătirea prin ore de consultații și meditații în ultimele zile ale anului școlar, dar și în scurtele perioade dinaintea susținerii probelor de verificare. Există un bogat material orientativ, publicat în cărți, reviste, suplimente ale unor reviste, care vine în sprijinul candidaților la bacalaureat, admitere în facultate, trepte liceale. Dar esențiale rămîn dirijarea învățării, finalizarea studiului cu ajutorul și sub directa supraveghere a profesorilor, efortul acestora de a **clarifica, sistematiza** problemele cu adevărat importante ori acele chestiuni de amănunt care demonstrează, la un examen, calitatea aprofundării unei discipline — și nu reluarea mecanică ori exagerarea, supunînd elevii la exerciții cît mai dificile și încurcate. Căci bilanțul unui an de învățămînt nu se rezumă doar la procentul de promovabilitate menționat în registrul școlar. El vizează succesul școlar sau profesional în noua etapă pe care tînărul o are de parcurs.

Costin TUCHILĂ

tv

11,30 Telex
11,35 Lumea copiilor
12,40 Din cununa cîntecului românesc
13,00 Album duminical (parțial color)
14.50 Ziua miliției. La datorie. Reportaj
15,00 Închiderea programului.
19,00 Telejurnal
19,20 Țara mea azi (color). Epoca Ceaușescu. Epocă de glorii — epocă de fapte revoluționare. Documentar realizat în județul Dîmbovița
19.40 „Cîntarea României“ (color). Omagiul țării conducătorului iubit. Emisiune realizată în colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste și cu Comitetul de cultură și educație socialistă al județului Dîmbovița
20.20 Film artistic: „Încredere în viață“ (color)
21.50 Telejurnal

LUNI, 15 IUNIE

20,00 Telejurnal
20,20 Viața economică.
20,35 Tezaur folcloric (color).
20,50 Eminesciana (color)
21.10 Film în serial: „Rapsodia albastră“. Producție a studiourilor americane. Ultimul episod
21.50 Telejurnal

teatre

● Teatrul Național (14 71 71, Sala Mare): **Fata din Andros** — 10 (amînat din 24.05); **Harap Alb** — 18; (Sala Amfiteatru): **Campionul** — 15; (Sala Atelier): **Faleza** — 10.
● Filarmonica „George Enescu“ (15 68 75, Ateneul Român): **Stagiunea educativă pentru elevii claselor gimnaziale „Personalități și epoci creatoare din istoria muzicii“. Școlile naționale II — Orchestra de cameră și orchestra simfonică a tineretului bucureștean** — 11; **Recital Alexandru Mica — Cinci veacuri din istoria cîntecului popular românesc — recită Silvia Popovici** — 15,30; **Integrala simfoniilor și a lucrărilor concertante de Ludwig van Beethoven — dirijor Andrzej Straszynski (R.P. Polonă) — solist Dan Grigore** — 19; (Sala Studio): **Recital de pian Nicoleta Cristina Tomescu** — 10,30; **„Treptele afirmării artistice“; soprane: Delia Biega, Carmen Vlădilă, Roxana Stîngaciu, la pian Mioara Pandele Nenescu** — 17,30.
● Opera Română (13 18 57): **Inimă de copil** — 11; **Capodopere simfonice în viziuni coregrafice** — 18.
● Teatrul de operetă (13 63 48, la sala Mică a Teatrului Național): **Băiatul și paiele fermecate** — 10,30; **Vînzătorul de păsări** — 18,30.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“ (sala Schitu Măgureanu, 14 75 46): **Drum spre lumină** (recitîndu-l pe Shakespeare) (I.A.T.C.) — 11; **Platonov** (I.A.T.C.) — 18,30.
● Teatrul Mic (14 70 81): **Ivona, principesa Burgundiei** — 10,30; **Doamna cu camelii** — 18,30.
● Teatrul Foarte Mic (14 09 05): **Pentru ce-am murit** — 11; **Romanță tîrzie** — 19.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ (grădina Boema, 15 56 78): **Revista-i tot revistă** (Teatrul N. Leonard din Galați) — 19,30.
● Teatrul „C.I. Nottara“ (59 31 03, sala Magheru): **Scapino** — 18; (sala Studio): **La un pas de fericire** — 18,30.
● Teatrul Giulești (sala Majestic, 14 72 34): **Arta conversației** — 10; **Să nu-ți faci prăvălie cu scară** — 19; (sala Giulești, 18 04 85): **Jocuri crude** — 18,30.
● Teatrul „Ion Creangă“ (50 26 55): **Albă ca zăpada** — 10,30.
● Teatrul „Țăndărică“ (Sala Victoria, 15 23 77): **Guliver în țara păpușilor** — 11; (sala Cosmonauților, 11 12 04): **Amnarul fermecat** — 11,30.

cinema

● **Cuibul de viespi:** PATRIA (11 86 25) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, FAVORIT (45 31 70) — 9; 11; 13; 15,15; 17,30; 19,45, MELODIA (11 13 49) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20
● **Pistruiatul II :** LUMINA (14 74 16) — 9; 11,15; 13,30; 15.45; 18; 20
● **Pistruiatul I—II :** FEROVIAR (50 51 40) — 9; 12; 15; 18, CULTURAL (83 50 13) — 9; 12; 15; 18
● **Cucoana Chirița :** GRIVIȚA (17 08 58) — 9; 11; 13; 15; 17,15; 19.30, FLOREASCA (33 29 71) — 9; 11,15; 13,30; 15.45; 18; 20
● **Haiducii lui Șaptecai :** DRUMUL SĂRII (31 28 13) — 15; 17; 19,15
● **Colierul de turcoaze :** FERENTARI (80 49 85) — 15; 17; 19,15
● **Păsările :** SCALA (11 03 72) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19,15
● **Program special pentru copii și tineret :** DOINA (16 35 38) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Ali-Baba și cei 40 de hoți :** TIMPURI NOI (15 61 10) — 9; 12; 15; 18
● **Medalion Ryan O'Neal :** STUDIO (59 53 15) — 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30
● **Fata fără zestre :** COTROCENI (49 48 48) — 15; 18
● **Jandarmul și jandarmerițele :** BUCUREȘTI (15 61 34) — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20, GLORIA (47 46 75) — 9; 11; 13; 15; 17; 19, FLAMURA (85 77 12) — 9; 11,15; 13.30; 15,45; 18; 20

„ZIUA MILIȚIEI“

LA DATORIE, ÎN SLUJBA POPORULUI

A intrat în tradiție ca, în fiecare an, în a doua duminică a lunii iunie, să fie sărbătorită „Ziua Miliției“. Se împlinesc 38 de ani de cînd oamenii în uniformă gri-albastră, proveniți din rîndurile clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, și-au adus și își aduc contribuția, alături de celelalte organisme ale statului, de toți oamenii muncii, la apărarea fermă a cuceririlor revoluționare ale poporului nostru, a valorilor materiale și spirituale fundamentale ale societății, a proprietății socialiste, a libertății și drepturilor cetățenești, a ordinii și liniștii publice.

„Crearea, ca și întreaga activitate desfășurată de organele de miliție — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, comandantul suprem al Forțelor Armate — **dovedesc justețea politicii generale a partidului și statului nostru, care a pornit și pornește de la principiile marxism-leninismului potrivit cărora revoluția socialistă trebuie să-și creeze propriile instrumente, propriile organe de stat însărcinate să vegheze la apărarea cuceririlor revoluționare, să asigure în practică exercitarea de către popor a conducerii suverane a țării“.** Conduse nemijlocit de partid, cadrele de miliție și-au desfășurat activitatea în raport de condițiile și sarcinile specifice fiecărei etape a revoluției și construcției socialiste din țara noastră. În perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, cea mai rodnică din întreaga istorie a patriei, activitatea miliției s-a ridicat pe o treaptă nouă, superioară, întemeiată pe tezele și orientările secretarului general al partidului privind apărarea cuceririlor revoluționare, înfăptuirea neabătută a justiției pe principiile legalității socialiste, participarea largă a maselor populare și a organismelor democrației muncitorești revoluționare la prevenirea și combaterea infracțiunilor și a actelor antisociale; la asigurarea ordinii și disciplinei, a normelor de conviețuire socială civilizată.

Cerința esențială a îndeplinirii cu succes a importantelor misiuni încredințate de partid și popor miliției o constituie legătura strînsă, conlucrarea sa permanentă cu oamenii muncii, cu toți cetățenii țării, activitatea sa dobîndind în ultimul timp un tot mai pronunțat caracter preventiv-educativ. În acest scop, miliția și-a amplificat și diversificat formele și metodele de conlucrare cu oamenii muncii pentru popularizarea, însușirea și aplicarea corectă a legislației socialiste, a actelor normative nou apărute, a intensificat acțiunile de influențare obștească, de prevenire și combatere a diferitelor fapte antisociale, transpunînd astfel în mod consecvent în practică indicațiile secretarului general al partidului potrivit cărora nimeni nu trebuie să fie pedepsit pe nedrept, dar, totodată, nimeni nu trebuie să rămînă nepedepsit dacă încalcă legile țării.

De 38 de ani, miliția a răspuns și răspunde „Prezent la datorie“. În acest răstimp, lucrătorii în uniformă gri-albastră au devenit o prezență cotidiană și necesară, investiți cu atribuții și răspunderi deosebite izvorîte din hotărîrile de partid și legile țării, din profundul umanism ce caracterizează societatea noastră socialistă. În ședința Consiliului de Stat din 27 aprilie anul acesta, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cerut organelor de justiție, procuratură și ale Ministerului de Interne să-și intensifice acțiunile de prevenire a infracțiunilor și de explicare a legilor țării, în scopul combaterii faptelor antisociale și întăririi legalității socialiste. În acest spirit, sub conducerea și îndrumarea partidului, miliția își aduce contribuția la activitatea generală de educare a oamenilor muncii, a tuturor cetățenilor, pentru asigurarea unui climat sănătos, de siguranță și liniște publică, în care munca și creația poporului nostru să se desfășoare cît mai rodnic, mai eficient. Acum, la împlinirea a 38 de ani de existență, miliția își reînnoiește legămîntul solemn față de partid, patrie și popor, față de comandantul suprem de a fi permanent prezentă la datorie.

Radiografii sufletești și meditații morale

Ambianțe care pot fi ușor de identificat în realitate, în diverse medii sociale... Biografii care par, sînt asemănătoare, ba uneori chiar reprezentative pentru destinele actuale... Totuși, în mai multe piese apărute în ultima vreme, piese adoptate cu deosebire de scenele bucureștene, centrul de interes (ce solicită investigația și argumentația critică), ține de o dimensiune de profunzime. Universul interior (ce capătă materializare, „glas“, în precizările și confesiunile dialogului), acest univers bogat în probleme sufletești, în frămîntări morale, în aspirații, în drame generate de ezitări ori eșecuri, în bucuriile unor așteptări împlinite, în dileme legate de o opțiune — este ceea ce îi distinge pe mulți dintre eroii contemporani ai acestor lucrări (ca și pe nu puține alte personaje ale dramaturgiei noastre). Iar aceste frămîntări interesează spectatorii, tocmai pentru că ele corespund subtil unor cadre mentale, unor aspirații colective.

Interesant și pasionant de urmărit reflexele actualității, indicii ale vieții contemporane — într-o sferă în care, în chip firesc, se află și caracteristicile etern umanului.

Aceste reflexe sînt sesizabile și la nivelul componentelor conștiinței și acțiunii, cît și la cel al aspirațiilor și idealurilor. Dintre numeroasele trăsături se remarcă, îndeosebi — în acest timp de revoluționare a societății și de intensă autoperfecționare morală — un viu sentiment de responsabilitate al omului în raport cu lumea sa și cu sine însuși, ceea ce este și o sursă a unei noi demnități.

...Căutarea fericirii — o frămîntare, o aspirație umană eternă și totodată mereu actuală, resimțită ca foarte personală, ca „a sa“, de fiecare om, din fragedă adolescență pînă la apusul vieții. O continuă speranță, așteptare, căutare. O năzuință ce ține de șansă, dar și de valorile care o consacră, o consfințesc. Care este nivelul „stării de fericire“? Pe ce se întemeiază ea ? — este o problemă care interesează nu numai individul, ci chiar societatea, cu atît mai mult pe una ca a noastră, care situează împlinirea umană în centrul preocupărilor ei. Care sînt resursele și, poate, mai ales care sînt temeiurile ei azi — este una din întrebările la care vrea să răspundă piesa lui **Petre Sălcudeanu „La un pas de fericire“,** pusă în scenă la Teatrul „Nottara“. O piesă care își focalizează observația, descrierea și, implicit, meditația asupra unei categorii umane ce a trecut și trece printr-o spectaculoasă modificare de statut în raport cu cel secular : femeia, angrenată în existența socială; universul feminin în datele lui eterne și în cele actuale. Realismul dialogului, notației, modalitățile evidente ale piesei se îmbină, în „La un pas de fericire“, cu o subtilă perspectivă analitică, activizată dintr-un unghi comprehensiv, binevoitor, chiar vag compasional.

Scriitorul nu problematizează direct (deși piesa are o autentică rezonanță de acest fel, găsind ecou reflexiv în conștiința spectatorului). El își instalează „camera de luat vederi“, „aparatul de înregistrat“ cu acea (minimă) indiscreție presupusă de oglindirea adevărată, nu convențională, nici superficială sau parțială. Eroinele piesei sînt trei femei legate printr-o veche prietenie. Toate au o profesie, tind să și-o practice la înălțime. Interesul autentic față de munca pe care o desfășoară le stimulează dorința de perfecționare. Una din ele vrea să devină din interpretă (lucrează în domeniul construcției de avioane) pilot. Și dacă „zborul“ este, de fapt, și un simbol al dorinței de „înalt“ și de „stare de grație“ ce există în străfundurile omului, eșecul personajului, pe motiv de „depășire a vîrstei“, simbolizează presiunea timpului (care în cazul femeii este mai dramatică). Toate eroinele își caută locul în universul complex al vieții sociale și afective moderne, încercînd varii dificultăți în integrarea în noul statut social, în participarea la schimbarea acestuia. Toate trăiesc drame ținînd de împlinirea intimă, de viața de familie ; trăiesc o nemulțumire, întrebări legate de „el“, un bărbat care nu a răspuns chiar așa cum „trebuia“ iubirii, așteptărilor, încrederii. Scriitorul le imaginează întîlnindu-se în casa uneia dintre ele, imobilizată de o entorsă : o vizită ce are ceva de refugiu într-o oază de liniște, în care pot uita de obligațiile presante ale zilei sau de „durerile înăbușite“. De fapt un loc unde — sub aparența „bavardajului“ superficial — își deschid inima, se mărturisesc, se definesc privindu-se una în ochii celeilalte, pot găsi un sfat. Prin gesturi mărunte, cotidiene, situații aparent banale, din replici aparent oarecari, Petre Sălcudeanu știe să dezvăluie biografii, destine, cu complexele lor condiționări moral-sociale (relația cu părinții, cu copilul, cu vecinii, cu mediul de muncă etc.), și nu în ultimul rînd un înalt orizont al aspirațiilor. Întîmplările evocate de tînăra doctoriță Cleo, de profesoara de engleză Vali etc. vorbesc de pași inspirați și erori, izbînzi și înfrîngeri pe drumul împlinirii, afirmării sociale, morale, profesionale. Și trebuie să spunem că spectacolul de la Teatrul „Nottara“, realizat în regia lui Valeriu Paraschiv și scenografia lui Tudor Ghimeș și a Ancăi Pîslaru, are un mare merit în valorificarea piesei, în primul rînd prin contribuția interpretelor : Mirela Comnoiu (Maria), Catrinel Paraschivescu, dar mai ales cea a Victoriei Cociaș Șerban — actriță de marcă a generației ei, cu mari resurse interioare și mijloace profesionale impresionante. Într-un mod direct și emoțional, eroinele vorbesc de statutul femeii-azi, de frumusețea, dar și de dificultățile emancipării autentice, ca și de temeiurile profunde (sau uneori dimpotrivă, de limitele) unor atitudini tradiționale.

Pasiunea muncii, răspunderea în profesie sînt o sursă a echilibrului femeii de azi. Dar această femeie a crescut în cultul familiei (fiind, în continuare, ajutată de părinți). Dar această femeie continuă să simtă imperios (ca și străbuna sa) nevoia unui tovarăș de viață, prieten, iubit, soț, tată al copiilor. Rămîne, deci nu doar biologic, social, ci și intim moral, sufletește legată, chiar dependentă de bărbat, prezența acestuia fiind o componentă a înfloririi personalității ei integrale. Cum trebuie împăcată această condiționare eternă cu „neșansa“ ; ori cu înnoita sete de demnitate umană a femeii ? Cum trebuie înfruntată situația — cînd prețul demnității pare a fi solitudinea ? Întrebările acestei piese care pledează cu finețe pentru autenticitate și bogăție sufletească, pentru echilibrul și armonia sentimentelor — ar fi rezonat și mai profund dacă, paralel cu explorarea universului feminin, autorul ar fi audiat și „cealaltă parte“. Oricum „La un pas de fericire“ se urmărește cu interes pentru adevărul său de viață, pentru felul în care detaliile realiste, de comportament, se convertesc în criză sufletească și, mai ales, pentru modul în care drame intime hrănesc o substanțială problematică etică și socială.

O radiografie sufletească și morală aflăm și în **„Joc ciudat după scăpătat“** de **Radu Iftimovici,** piesă al cărei erou este un bărbat. Aflat într-o situație limită, iminența morții, prevestită de o boală necruțătoare, Andru nu privește, ca eroinele lui Petre Sălcudeanu, spre viitor, ci spre trecut, „convocîndu-și“ amintirile (o dată cu ființele, situațiile ce i-au determinat viața). Fericirea, în acest caz, este dată de calitatea bilanțului vieții față în față cu marile întrebări ale vieții. „Pozitiv“ înseamnă în acest bilanț : trecerea probei lucidității critice, asumarea adevărului propriilor erori în practicarea profesiei, în practici sociale, în viața personală ; convertirea spaimei și a neliniștii, înfrîngerea acestora cu argumente ale raționalității existenței ; sfidarea morții prin sentimentul demnității umane : o demnitate hrănită de sentimentul cinstei, de dragostea față de muncă. Și este interesant de observat cum demnitatea muncii, a profesiei alese și îmbrățișate, a angajării în transformarea lumii — tinde să se instituie, la foarte multe dintre personajele teatrului nostru actual, într-un reper esențial al ființei. Un reper care permite omului să înfrunte, aș zice chiar cu o anumită măreție tragică, destinul său biologic. Atare perspectivă a fost pusă cu evidență și de realizatorii spectacolului Teatrului Foarte Mic, în luptă cu structura cam fragmentară a textului și livrescul acestuia ; regizorul Leonard Popovici, actorii : Papil Panduru, Doina Tamaș, Ana Maria Bobicov, scenografii Virgil Luscov și Dana Lăzanu.

Un bilanț asemănător, într-o situație întrucîtva apropiată, face și eroul **piesei „Campionul“** de **Ioan Gârmacea,** piesă „adoptată“ de Teatrul Național din București, în care realismul teatral se întemeiază — cum ar fi spus George Călinescu — „pe interpretarea dramatică a realității în forme de patetism mai concentrate sau mai impetuoase“. Spectacolul Naționalului este realizat în regia de finețe și inspirată profesionalitate în crearea și diversificarea stărilor a lui Mihai Manolescu și în interpretarea dăruită a lui Costel Constantin și a Cezarei Dafinescu, care, în remarcabil progres expresiv, își dezvăluie impresionante resurse de gravitate și ironie. Și personajul lui Ion Gârmacea (autor care, cu acest prilej, debutează cu succes în teatru) este un om care a trecut prin situații extreme, a cunoscut culmea succesului și eșecul distrugător, viața sportivă și practici sociale total lipsite de sportivitate. Criza lui (ascunsă, disimulată, dar și latentă) e adusă la „punctul de fierbere“ de o femeie : o femeie care, departe de a fi „o oarecare“, personaj episodic al unei foarte scurte aventuri, se dovedește a fi iubita din tinerețe, o Solveig modernă, care nu l-a uitat pe cel care a abandonat-o, părăsind țara. Descoperind și relevîndu-i complexitatea dramei pe care o trăiește (maladia, degringolada profesională, umană, specifică ratării, dar și marginalizării de apatrid) ea este, totodată, cea care îi sugerează calea salvării. O cale ce presupune revenirea la matcă, „acasă“, și care implică în chip necesar valorile umane și morale ale socialismului, umanismul societății noastre.

Aducînd în lumina rampei trei texte noi, spectacolele amintite de la Teatrul „Nottara“, Național și Foarte Mic constituie tot atîtea argumente ale seriozității și dăruirii cu care teatrele s-au apropiat de piesele originale, inedite, propunîndu-le receptării. Temă asupra căreia vom mai reveni.

Natalia STANCU

Superioritatea agriculturii socialiste

(Urmare din pag. I)

nate rezervele de care dispune această ramură fundamentală, sînt încă multe și mari posibilitățile de punere în valoare a potențialului productiv al pămîntului, a bazei tehnico-materiale de care dispune agricultura, a experienței de care dispun lucrătorii din acest sector.

Reconsiderînd în mod revoluționar întreaga teorie și practică a dezvoltării agriculturii, conducerea partidului a asigurat cadrul necesar care a determinat însemnate creșteri cantitative și calitative în producția agricolă. Astfel, producția agricolă a României este de peste 5 ori mai mare în comparație cu cea realizată în 1944. Dezvoltînd cu precădere producția de cereale ca pivot al întregii agriculturi, s-au asigurat condiții favorabile pentru creșterea proporțională, echilibrată a producției de legume, cartofi, de fructe și struguri, de plante tehnice și, mai ales, pentru dezvoltarea zootehniei. În acest context, trebuie arătat că în 1986 s-au obținut peste 30 milioane tone de cereale, cea mai mare din istoria agriculturii românești. În anii care au trecut de la încheierea cooperativizării agriculturii s-a dezvoltat puternic zootehnia, ponderea acestui sector reprezentînd 45 la sută în totalul producției globale agricole.

Progresele mari pe care le-a înregistrat agricultura noastră în cei 25 de ani care au trecut de la încheierea cooperativizării agriculturii, dar mai cu seamă după Congresul al IX-lea al partidului, se datoresc amplelor programe de investiții pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a acestei ramuri, care a permis extinderea mecanizării, chimizării, a irigațiilor și altor lucrări de îmbunătățiri funciare, modernizării zootehniei. Cîteva cifre sînt deosebit de semnificative. În anii construcției socialiste au fost alocate pentru dezvoltarea forței productive a agriculturii 540 miliarde lei. Numai în 1986 volumul investițiilor efectuat în agricultură depășește de 4 ori pe cel realizat în întreaga perioadă 1951—1965. Vastele lucrări de hidroameliorații, cărora le-a fost destinată o mare parte din fondurile de investiții, au asigurat condițiile necesare realizării unor recolte mari și stabile în orice condiții climatice. Să urmărim cum au crescut suprafețele amenajate pentru irigat: de la 18 000 hectare în 1945, suprafața irigată a ajuns la 230 000 hectare în 1965 și la peste 3 milioane de hectare în prezent. Pentru creșterea rodniciei pămîntului, agricultura României beneficiază anual de două milioane tone îngrășăminte chimice.

Privind viitorul prin prisma realizărilor de pînă acum și a sarcinilor pe 1986—1990 și în perspectivă pînă în anul 2000, avînd în vedere acumulările calitative realizate, putem afirma că obiectivele stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului vor fi îndeplinite. Pledează în sprijinul acestei afirmații faptul că anul trecut, pentru recoltele mari realizate, județul Olt, precum și 150 unități agricole au fost distinse cu înaltul titlu de „Erou al Noii Revoluții Agrare". Cu prilejul sărbătoririi „Zilei recoltei", în cuvîntarea la marea adunare populară din municipiul Slatina, tovarășul Nicolae Ceaușescu, felicitînd țărănimea, pe toți oamenii muncii din județul Olt, organele și organizațiile de partid din acest județ pentru decernarea titlului de „Erou al Noii Revoluții Agrare", pe ceilalți oameni ai muncii din unitățile decorate, a subliniat: **„Înțeleg satisfacția oamenilor muncii din județul Olt, a comuniștilor, precum și a celorlalte unități care au cucerit în acest an, prin munca și rezultatele lor, acest înalt titlu. Dar, pe lîngă această satisfacție, trebuie să se înțeleagă că aceasta incumbă noi și noi obligații — și anume obligația de a lucra mai bine, de a demonstra în întreaga activitate viitoare, prin recoltele ce se vor obține în toate sectoarele, că aceasta nu a fost ceva întîmplător, pentru un an, și că este rezultatul întregii transformări a felului de muncă, de gîndire al țărănimii, al oamenilor muncii din agricultură".** Cît de înalte sînt aspirațiile cooperatorilor, ale celorlalți oameni ai muncii din agricultură ne putem da seama de nivelul recoltelor, care constituie criteriul de acordare a titlului de „Erou al Noii Revoluții Agrare": în medie la hectar cîte 8 000—8 500 kg grîu, 20 000—25 000 kg porumb, 3 600—4 800 kg floarea-soarelui, producții superioare în zootehnie. Cît de departe sînt aceste niveluri de recoltele realizate înainte de cooperativizare, de 600—1 000 kg grîu sau 1 000—1 500 kg porumb la hectar! Sînt tot atîtea demonstrații care evidențiază potențialul pămîntului țării, care a putut fi pus în valoare în urma cooperativizării prin mecanizare, chimizare și irigații.

În anul împlinirii a 25 de ani de la încheierea procesului de cooperativizare, agricultura țării noastre se înfățișează ca o ramură în plină dezvoltare, capabilă să aducă o contribuție tot mai mare la progresul general al țării. Succesele mari pe care le-a obținut agricultura românească, nivelul la care a ajuns ea trebuie înțelese însă ca o etapă, ca un punct de la care abia trebuie pornit pentru a se realiza pretutindeni producțiile înalte, nivelul de organizare și de conducere, gradul de productivitate și eficiență ridicate pe care le presupune noua revoluție agrară.

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Partidului Comunist Român,
Președintele Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Survolînd teritoriul Republicii Socialiste România, vă transmit dumneavoastră și, prin dumneavoastră, poporului frate român, un salut cordial și urări de mari succese în îndeplinirea hotărîrilor celui de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, în lupta pentru pace și prietenie între popoare.

Să se întărească prietenia de nezdruncinat și colaborarea strînsă dintre popoarele țărilor noastre.

JAMBIN BATMUNH
Secretar general al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, Președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole

Cronica zilei

La București s-au încheiat, sîmbătă, lucrările celei de-a III-a sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale româno-somaleze de cooperare economică și tehnică.

În spiritul orientărilor și înțelegerilor convenite cu prilejul întîlnirilor și convorbirilor dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Mohamed Siad Barre, părțile în comisie au analizat modul cum au fost îndeplinite hotărîrile precedentei sesiuni, relevîndu-se evoluția ascendentă a relațiilor economice româno-somaleze. Pornind de la condițiile pe care le oferă economiile celor două țări, au fost examinate noi căi și posibilități pentru extinderea, în continuare, a conlucrării bilaterale, dezvoltarea colaborării și cooperării în domeniul de interes comun, lărgirea și diversificarea schimburilor reciproce de mărfuri.

La încheierea lucrărilor Comisiei mixte, președinții celor două părți în comisie, tovarășul Ion Ceaușescu, ministru secretar de stat, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, și tovarășul Yusuf Ali Osman, ministru de stat la Ministerul Planificării Naționale al Republicii Democratice Somalia, au semnat protocolul sesiunii.

În timpul șederii în țara noastră, conducătorul delegației somaleze a avut întrevederi la conducerile Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Electrotehnice, Ministerului Agriculturii și Ministerului Industriei Alimentare și al Achiziționării Produselor Agricole.

★

În perioada 7—13 iunie, o delegație a Partidului Progresist al Oamenilor Muncii din Cipru — A.K.E.L. a făcut o vizită de lucru în țara noastră, la invitația C.C. al P.C.R.

Din delegație au făcut parte Michael Theodulu, membru al Biroului Politic al C.C. al A.K.E.L., prim-secretar al Comitetului districtual Paphos al A.K.E.L., membru al Camerei Reprezentanților a Republicii Cipru, și Charalambos Yenethliu, membru al C.C., prim-secretar al Comitetului municipal Limasol al A.K.E.L.

Delegația a vizitat obiective economico-sociale din municipiul București și județele Argeș și Vîlcea și a avut convorbiri la conducerile unor instituții centrale și organizații de masă și obștești, precum și la organele locale de partid din județele vizitate.

La încheierea vizitei, delegația a avut convorbiri la C.C. al P.C.R. cu tovarășul Ion Stoian, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Agerpres

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România,

de participanții la Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu,

În numele milioanelor de pionieri și șoimi ai patriei, al tuturor copiilor României socialiste, noi, participanții la Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor, vă adresăm, cu deosebit respect și profundă admirație, cele mai alese sentimente de fierbinte dragoste și nețărmurită recunoștință pe care tinerele vlăstare ale patriei le nutresc față de dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, conducătorul iubit și stimat al națiunii noastre, erou între eroii neamului, cîrmuitor înțelept și vizionar al noului destin al României, mulțumindu-vă din adîncul inimilor pentru minunatele condiții de viață, muncă și învățătură ce ne sînt asigurate, pentru atenția și grija părintească cu care vegheați permanent creșterea, educarea și formarea noastră multilaterală, ca oameni înaintați, ca adevărați comuniști revoluționari.

Purtătorii cravatelor roșii cu tricolor, toți copiii patriei își îndreaptă, totodată, gîndurile, cu aleasă prețuire, dragoste, profund respect către tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim viceprim-ministru al guvernului, președintele Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, militant de frunte al partidului și statului nostru, eminent om politic și de știință care își dedică viața cu nețărmurit patriotism revoluționar și înaltă competență dezvoltării științei, învățămîntului și culturii românești, înfloririi continue a patriei noastre socialiste.

Născuți, crescuți și educați în anii cei mai frumoși ai României socialiste, noi, toți copiii patriei, ne angajăm în fața dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, părintele și îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generații, să vă urmăm întotdeauna exemplul viu și luminos, să răspundem neabătut, prin fapte, îndemnului de a învăța și munci cu dăruire și pasiune, spre a ne forma în spirit comunist, patriotic, revoluționar, să ne însușim înaltele virtuți ale poporului nostru, dragostea de patrie și partid, cinstea, hărnicia, curajul, omenia, dorința de pace.

Ne exprimăm, și cu acest prilej, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, profunda noastră recunoștință și gratitudine pentru activitatea vastă, permanentă pe care o desfășurați, cu deosebită răspundere și profund umanism, pentru pace și dezarmare, pentru colaborare și securitate în lume, mîndri că sîntem fiii unui popor al cărui nume se bucură de cel mai înalt prestigiu pe toate meridianele planetei, că proeminenta dumneavoastră personalitate reprezintă cea mai strălucită solie a idealurilor și năzuințelor de pace ale poporului român.

Exprimînd încă o dată vibrantul și înălțătorul omagiu, sentimentele fierbinți de dragoste, respect și recunoștință ale pionierilor și șoimilor patriei față de dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, vă adresăm, cu toată căldura copilăriei noastre fericite, cele mai alese urări de sănătate și putere de muncă, de noi și mari succese în magistrala activitate pe care o desfășurați pentru gloria și fericirea întregului popor, pentru pacea și viitorul luminos al scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

★ ★

Sîmbătă, 13 iunie, a avut loc la București Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor, care a analizat activitatea desfășurată de organizațiile de pionieri și șoimi ai patriei pentru îmbunătățirea continuă a muncii politico-organizatorice și a vieții de organizație, a activității de selecționare și pregătire a cadrelor care muncesc cu pionierii și șoimii patriei, precum și a activului pionieresc, în lumina hotărîrilor Congresului al XIII-lea al P.C.R., a orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

Dezbătînd cu exigență activitatea desfășurată de consiliile și comandamentele pionierești, plenara a adoptat un program de măsuri, prin care organizația pionierilor și organizația șoimii patriei se angajează să acționeze cu fermitate, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, împreună cu toți factorii de răspundere, pentru creșterea contribuției la educarea comunistă, revoluționară, în spirit patriotic a celor mai tinere generații, prin perfecționarea întregii vieți de organizație, consolidarea politico-organizatorică a detașamentelor și unităților de pionieri, stimularea puternică a inițiativei, autoconducerii și democrației pionierești, întărirea spiritului revoluționar, a exigenței și răspunderii activului pionieresc și a cadrelor care muncesc cu pionierii și șoimii patriei.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm și angajare patriotică, participanții la plenară au adresat o telegramă tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.**

vremea

Institutul de meteorologie și hidrologie comunică timpul probabil pentru intervalul 14 iunie, ora 21 — 17 iunie, ora 21. În țară: Vremea va fi caldă, mai ales în sudul țării, în primele zile, apoi se va răci, începînd din vestul țării. Instabilitatea atmosferică va fi accentuată, mai ales în partea a doua a intervalului. Cerul va fi variabil, mai mult noros, la început în regiunile din nord-vestul și centrul țării și treptat în toate regiunile. Ploi locale ce vor avea și caracter de averse, însoțite de descărcări electrice, se vor semnala mai ales în Banat, Crișana, Maramureș, Transilvania și Moldova. Pe alocuri, cantitățile de apă pot depăși 15 litri pe metru pătrat, în 24 de ore. Se va produce grindină, iar temporar vîntul se va intensifica, avînd aspect de vijelie. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, mai ridicate în primele nopți în sudul țării, iar maximele între 22 și 32 de grade, mai ridicate, izolat, în sud-est în prima zi, apoi între 18 și 28 de grade. **În București:** Vreme caldă, mai ales în primele zile. Cerul va fi variabil, mai mult noros în partea a doua a intervalului, cînd temporar se vor semnala averse de ploaie și descărcări electrice. Vînt slab pînă la moderat, cu intensificări de scurtă durată. Temperaturile minime vor oscila între 16 și 18 grade, mai ridicate în prima noapte, iar maximele între 30 și 32 de grade, la început, apoi între 26 și 28 de grade.

HUNEDOARA:

Pentru îmbunătățirea calității laminatelor

Ieri, la Hunedoara, s-au încheiat lucrările simpozionului organizat la combinatul siderurgic privind o temă de stringentă actualitate în siderurgie: îmbunătățirea calității suprafeței laminatelor pline de otel destinate fabricării țevilor, organelor de asamblare și rulmenților. Cu acest prilej s-au prezentat 30 de referate științifice de specialiști din institutele de cercetare de profil din întreaga țară, s-a efectuat un valoros schimb de experiență privind cercetarea, descoperirea și aplicarea celor mai eficiente căi pentru creșterea cantității și calității metalului. Cu acest prilej a fost organizată o sugestivă expoziție a realizărilor siderurgiștilor hunedoreni. **(Sabin Cerbu).**

SATUL ROMÂNESC — FEREASTRĂ SPRE VIITOR

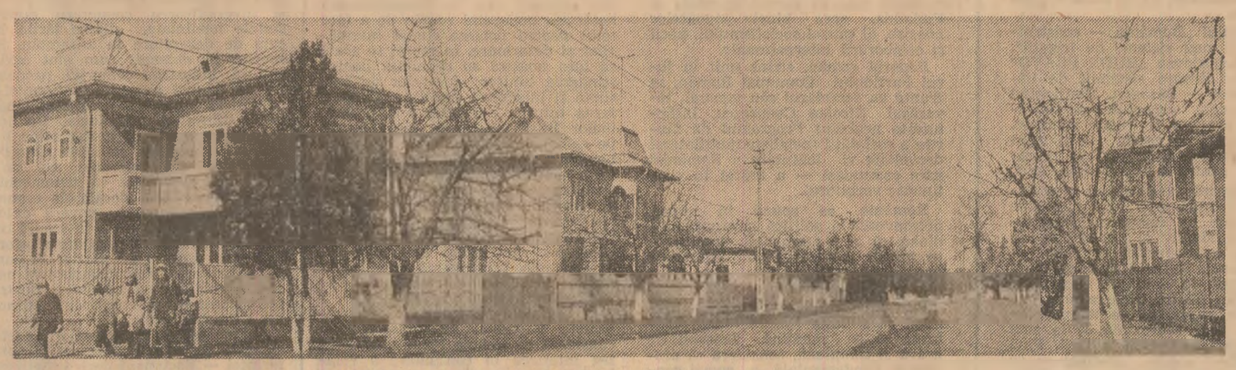

Satul românesc contemporan.

Satul românesc, la un sfert de veac de la încheierea cooperativizării. Un sfert de veac de dezvoltare accelerată, neîntreruptă, pe trainice temelii socialiste.

Am numărat, într-o așezare prahoveană, meseriile de azi care se practică în lumea satului. Și lîngă cea de bază — meseria de țăran, cu înalta investitură de făuritor al recoltelor bogate — am așezat ceea ce realitatea a statornicit temeinic în ultimul sfert de veac: meserii de sudor și lăcătuș, electronist și conducător auto, specialiști în sere, strungar ori tinichigiu, constructor sau mulgător. Meserii ale satului, practicate de oamenii satului. Și doar un sfert de veac a trecut de cînd „ultima generație de săraci" semna cu adîncă, neclintită convingere în viitor, sub cuvintele: „mă înscriu în gospodăria colectivă cu munca mea, cu palma de pămînt pe care o am și cu încrederea că numai așa putem scăpa de sărăcie"...

Într-un sat din Moldova am mers pe ulița principală care dădea „tonul" arhitecturii acestei așezări și am numărat puzderia de case noi, și n-am aflat „bordei învelit cu paie", și n-am mai dat de urma acelei imagini dezolante a bătăturii lucii de sărăcie. Și iar mi-am amintit de semnăturile speranței, întărite în lungul anilor cu muncă, cu fapte, cu efortul pentru recolte tot mai mari...

Într-un sat aflat sub colinele dulci ale Transilvaniei am petrecut cîteva ore în mijlocul copiilor de grădiniță — părinții lor erau la cules, în lanul de porumb. Adunau fără grijă rodul bogat al hectarelor unite, în vreme ce urmașii lor, în încăperea numai floare și zîmbet, numai candoare și viitor, rosteau cuvinte înflăcărate despre prezent și viitor. Rosteau cuvinte, pe care le voiau fermecate, despre satul lor care urcă, urcă spre oraș, despre Partidul Comunist Român, care a transformat viața țăranului, eliberîndu-l pentru totdeauna de asuprire, sărăcie, analfabetism...

Diminețile, și amiezile, și serile, zilele și nopțile, anotimpurile — toate anotimpurile satului românesc de azi — sînt altele, cu totul altele. Mai încărcate de fapte pentru progresul neîntrerupt al întregii vieți rurale, viață antrenată în uriașele înnoiri ale noii revoluții agrare. Sînt anotimpuri trăite ardent, la temperatura înflăcărătului îndemn al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a face totul pentru continua înflorire a satului românesc.

Acum, în plină vară, livezile și lanurile țării depun mărturie despre urcușul satului românesc în acești ani de mari împliniri socialiste. Un urcuș generat de oameni vrednici, care pun faptele lor drept chezășie acestui drum de efort și cutezanță, care dau strălucire cu mari recolte — ce încununează frunțile atîtor eroi ai noii revoluții agrare — meseriei de țăran în satul socialist contemporan.

Imagini edificatoare pentru dezvoltarea urbanistică a satelor patriei: comuna Cezieni, județul Olt, și comuna Nojorid, județul Bihor

ACTUALITATEA SPORTIVĂ

TENIS: În „Cupa Davis", România – Polonia 3–0

● Victorie, decisivă, a dublului Segărceanu – Dirzu

Meciul dintre echipele României și Poloniei, contînd pentru turul II al competiției internaționale de tenis „Cupa Davis", a continuat sîmbătă pe arena „Dinamo" din Brașov cu partida de dublu, în care cuplul Florin Segărceanu — Andrei Dirzu a întrecut cu 6—3, 7—5, 6—2 perechea Lech Bienkowski — Wojciech Kowalski.

După două zile de întreceri, selecționata României conduce cu scorul de 3—0 și, indiferent de rezultatele ce se vor înregistra în ultimele partide de simplu, s-a calificat pentru faza următoare a competiției, semifinalele grupei B europene.

Astăzi, de la ora 13,00, sînt programate partidele Florin Segărceanu — Wojciech Kowalski și Adrian Marcu — Lech Bienkowski.

ATLETISM

În prima zi a campionatelor internaționale de atletism ale României, ce se desfășoară pe stadionul „23 August" din Capitală, sprinterea română Mihaela Chindea a stabilit un nou record național în proba de 100 m, cu timpul de 11"47/100. Proba de 110 m garduri a fost cîștigată de Liviu Giurgean în 13"36/100, iar la săritura cu prăjina pe locul întîi s-a situat Roman Barabacev (U.R.S.S.) — 5,50 m.

Alte rezultate: **feminin:** 400 m: Iolanda Oanță — 51"23/100; **masculin:** aruncarea suliței: Nicu Roată — 79.32 m; 100 m: Paul Stanciu — 10"60/100.

Competiția continuă astăzi, cu începere de la ora 17.

FOTBAL

● Meciurile disputate ieri, în etapa nr. 31 a diviziei A, s-au încheiat cu următoarele rezultate: Chimia Rm. Vîlcea — Steaua 0—4 (0—1); Rapid — Universitatea Craiova 3—1 (2—1); Dinamo — Flacăra Moreni 2—3 (2—1); Universitatea Cluj-Napoca — F.C. Argeș Pitești 1—0 (1—0); F.C.M. Brașov — Jiul Petroșani 2—0 (0—0); S.C. Bacău — Corvinul Hunedoara 4—0 (1—0); Gloria Buzău — Sportul studențesc 2—2 (1—2); F.C. Olt — Oțelul Galați 3—1 (1—0). Vineri, Victoria București — Petrolul Ploiești 2—1 (1—0).

În clasament continuă să conducă echipa Steaua, cu 54 puncte, urmată de formațiile Dinamo — 42 puncte și Victoria București — 37 puncte.

★

● Etapa viitoare, nr. 32, este programată joi, 18 iunie, cuprinzînd, între altele, partidele Steaua — Victoria, Sportul studențesc — Dinamo și Petrolul — Universitatea Craiova. Marți, 16 iunie, vor avea loc meciurile din sferturile de finală ale „Cupei României": la București, Steaua — Rapid; la Focșani, Dinamo — Oțelul; la Tîrgoviște, Universitatea Craiova — Victoria; la Sibiu, F.C. Argeș — F.C.M. Brașov. ● Semifinalele „Cupei" — la 23 iunie, iar finala, în ziua de 28 iunie. ● Din cauza acestui program încărcat, finala „Cupei României" nu se va rejuca, în cazul unui rezultat egal și după prelungiri, ci se vor executa lovituri de la 11 metri. ● În toamna acestui an, echipa olimpică a României va juca o singură partidă preliminară: România — Danemarca, la 3 septembrie. Celelalte meciuri ale echipei noastre în preliminariile olimpice sînt, toate patru, programate în primăvara anului 1988 (martie-mai). Timp ar fi destul pentru alcătuirea unei formații eficiente, care să încerce calificarea în turneul final al J.O. ● Conflict între U.E.F.A. și F.I.F.A., pe de o parte, și Comunitatea Economică Europeană. Aceasta din urmă proiectează să permită, din 1988, contractarea a cîte trei jucători străini din țările comunitare, de fiecare dintre cluburile din statele comunitare; în 1990, numărul acestor jucători străini ar putea fi urcat la sase de fiecare club, iar, din 1992, contractarea ar trebui să devină nelimitată ca număr. După cum informează agenția E.F.E., forul european de fotbal și F.I.F.A. se opun categoric acestor măsuri și, la rîndul lor, proiectează să interzică respectivelor echipe să alinieze mai mult de doi jucători străini concomitent pe terenurile de joc. Aceasta chiar din 1988...

AUTOMOBILISM: Victorie românească în raliul Dunării – Dacia

Cea de a XXII-a ediție a raliului Dunării-Dacia, competiție automobilistică internațională, s-a terminat ieri la Sibiu cu o foarte frumoasă comportare a automobiliștilor români. Primele trei locuri din clasamentul final — fapt în premieră în istoria raliului — au fost ocupate de echipajele noastre: L. Balint — C. Zărnescu (pe Dacia 1310), C. Duval — Gh. Nemeș (pe Oltcit) și Florin Nuță — Radu Dumitriu (pe Dacia 1310).

La startul competiției s-au prezentat 88 de echipaje, din șapte țări (Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. și România). Traseul a măsurat 862 km, cu 32 probe de clasament, și a fost încheiat de 50 echipaje din cele 88.

Reuniuni pe teme de specialitate sportivă

● S-a încheiat ieri, în Capitală, seminarul olimpic pentru perfecționarea antrenorilor de gimnastică feminină din Europa, seminar organizat de federația noastră de specialitate, la solicitarea Comitetului Olimpic Internațional. Au luat parte 38 de tehnicieni din 20 de țări europene și 30 de antrenori români. Seminarul a fost coordonat de membrele comisiei tehnice feminine a Federației internaționale de gimnastică (F.I.G.) — cunoscuta specialistă romîncă Maria Simionescu și Ludmila Turișceva (U.R.S.S.).

● În Capitală astăzi va avea loc o interesantă sesiune de comunicări științifice pe teme sportive, sesiune organizată de clubul Steaua. Lucrările vor fi prezentate de tehnicienii acestui mare club și de alți specialiști din București. Sesiunea va începe la ora 10,30, în sala din strada Haiducului (stația „Favorit").

MOGADISCIO:

Noua înfățișare a unui oraș trimilenar

Vizitatorului care sosește la Mogadiscio, după ce a survolat imensele întinderi ale Africii de nord-est cu deșerturile, văile și platourile sale brăzdate de apele Nilului, îi apare în fața ochilor un oraș a cărui fizionomie este puternic marcată de vecinătatea oceanului. Majoritatea străzilor converg spre port. O vegetație bogată înconjoară clădirile de un alb sclipitor ale diverselor cartiere, dînd o înfățișare tinerească capitalei somaleze, care se numără totuși printre cele mai vechi orașe ale Africii orientale.

Într-adevăr, Mogadiscio a fost fondat în jurul anului 900 înaintea erei noastre. El a cunoscut, în cele aproape trei milenii de existență, momente de înflorire, dar și de decădere, care au făcut ca în zorii epocii contemporane să ajungă un port fără importanță pe țărmul Oceanului Indian. În 1960, cînd Somalia și-a proclamat independența, orașul nu avea decît 83 000 de locuitori. Activitatea sa economică se reducea la ceea ce produceau cîteva ateliere meșteșugărești. Astăzi, la aproape trei decenii, el se înfățișează ca o capitală în plină expansiune, cu o intensă viață economico-socială și o bogată zestre edilitară. Pe cuprinsul său pot fi întîlnite, alături de vestigii ale epocilor îndepărtate (ziduri de cetate, moschei, case mărunte în stil tradițional), numeroase construcții impunătoare, ca palatul Adunării Poporului, hotelul „Juba", stadionul „21 Octombrie", școli și spitale, cartiere de locuințe — conturînd imaginea unei capitale în plină transformare și modernizare. Populația a crescut de aproape cinci ori, ajungînd la 400 000 de locuitori. Au fost puse bazele unei industrii proprii. În prezent, la Mogadiscio se găsesc o uzină siderurgică, o rafinărie, filaturi, fabrici de prelucrare a cărnii și a altor produse alimentare, care joacă un rol important în valorificarea principalelor bogății ale țării. S-au intensificat, totodată, lucrările de reamenajare și modernizare a portului. Într-un viitor apropiat, acesta va fi principalul canal prin care se vor efectua operațiunile de import și export ale Somaliei.

Desigur, dezvoltarea orașului Mogadiscio constituie doar un aspect al transformărilor petrecute în viața acestei țări după proclamarea independenței și, mai ales, după revoluția din 21 octombrie 1969. Actul săvîrșit acum optsprezece ani de un grup de ofițeri patrioți, în frunte cu generalul Siad Barre, actualul președinte al Somaliei, a marcat un adevărat punct de cotitură în istoria tînărului stat african, punînd capăt dominației capitalului străin și deschizînd larg calea unor transformări progresiste în toate sectoarele vieții economico-sociale. În răstimpul care a trecut de atunci, a fost decretată naționalizarea principalelor ramuri economice, au luat ființă cooperative de producție, s-a trecut la democratizarea organelor locale și s-au adoptat un șir de alte măsuri care au dat un puternic impuls eforturilor la scară națională în vederea lichidării grelelor urmări ale anilor de dominație colonială. Astfel, în principalele orașe răspîndite de-a lungul coastei: Kismaio, Merca, Berbera, au fost înălțate o serie de importante obiective economice, iar în localitățile mai mici din interior s-au luat măsuri pentru dezvoltarea agriculturii.

În acest sector lucrează, de altfel, 90 la sută din populația activă a țării, realizînd 60 la sută din produsul social brut. Principala zonă agricolă se află între rîurile Juba și Shebeli. Aici trăiesc o treime din cei 3 500 000 de locuitori ai Somaliei și se găsesc cele mai mari plantații de bananieri, trestie de zahăr și portocali. Tocmai de aceea regiunea respectivă ocupă un loc cu totul deosebit în cadrul programelor naționale de dezvoltare, pe cuprinsul ei efectuîndu-se de mai mulți ani ample lucrări de hidroameliorații, în fruntea cărora se situează marele baraj de la nord de localitatea Bardhera. Cînd va fi gata, această lucrare va da naștere unui lac de acumulare cu o capacitate de patru miliarde metri cubi de apă, care va permite irigarea unor întinse suprafețe agricole. Tot în această zonă a fost reconstruită șoseaua Afgoi—Baidoa, în lungime de 216 km, care este chemată să joace un rol important în dezvoltarea economică a regiunilor traversate, mai ales a văii rîului Juba.

Eforturile depuse de poporul somalez pentru dezvoltarea diferitelor regiuni ale țării și făurirea unei vieți noi n-au întîrziat, firește, să-și facă simțite rezultatele. În ciuda condițiilor externe nefavorabile, a persistenței secetei, economia a înregistrat, în ultimii ani, o serie de succese notabile. Astfel, în 1985 ritmul general al creșterii economice a fost de 4 la sută, cele mai însemnate succese fiind înregistrate în domeniile creșterii animalelor — ramura de bază a economiei — agriculturii și pescuitului. Creșterea animalelor a asigurat trei pătrimi din produsul național brut. Numărul capetelor de oi, capre, bovine, cămile a sporit cu 5 la sută, ajungînd la 42 de milioane. În ce privește agricultura, aceasta a reușit grație irigațiilor să înfrunte seceta prelungită, înregistrînd o creștere a producției de cereale de la 410 000 tone în 1982 la 643 000 tone în 1985. De asemenea, s-au obținut creșteri importante la producția de banane, valoarea exporturilor fiind, în 1985, de 15 milioane de dolari, cu 4 milioane mai mult decît în anul precedent.

Concomitent cu succesele obținute pe planul dezvoltării economice, poporul somalez a înregistrat importante realizări în ce privește promovarea învățămîntului, culturii, asistenței medicale, a ridicării nivelului de trai al maselor.

În spiritul politicii sale de prietenie și solidaritate cu popoarele africane și în general cu noile state care au pășit pe calea dezvoltării de sine stătătoare, poporul român urmărește cu interes progresele dobîndite de poporul somalez pe calea consolidării independenței și a făuririi unei vieți noi. Între Republica Socialistă România și Republica Democratică Somalia s-au statornicit relații întemeiate pe stimă și respect reciproc, care cunosc un curs ascendent. Nu încape nici o îndoială că noul dialog la nivel înalt româno-somalez de la București va marca un nou moment de seamă în evoluția relațiilor dintre cele două țări, contribuind la ridicarea pe o treaptă superioară a colaborării, în avantajul reciproc, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

Nicolae N. LUPU

Însemnări din R. D. Somalia

Președintele Nicolae Ceaușescu – promotorul strălucit al progresului multilateral al României socialiste, înțelegerii și colaborării internaționale

Presa internațională prezintă succesele remarcabile obținute de poporul român în dezvoltarea multilaterală a patriei, îndeosebi în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, perioadă intrată în istorie drept „Epoca Nicolae Ceaușescu".

Sînt, totodată, puse în evidență politica externă a României socialiste, inițiativele și demersurile președintelui Nicolae Ceaușescu vizînd o amplă colaborare internațională în favoarea dezvoltării și a progresului tuturor statelor, apărarea dreptului la pace al popoarelor.

Săptămînalul economic libanez „AL-ALAM AL-ARABY" a publicat o suită de articole consacrate României socialiste, realizărilor obținute de poporul român sub conducerea clarvăzătoare a secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Revista prezintă cititorilor viața și activitatea de militant revoluționar ale tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Articolul intitulat „Un program economic de vastă perspectivă" evidențiază deplina concordanță dintre politica externă de pace și colaborare a României cu toate țările lumii și politica sa internă dinamică, dedicată dezvoltării multilaterale, progresului continuu economic și social.

România — se arată în articol — acordă o deosebită atenție dezvoltării potențialului său economic, modernizării capacităților de producție, îmbunătățirii calității produselor, participării tot mai active la schimburile economice internaționale.

România promovează cu consecvență o largă deschidere pe planul relațiilor economice internaționale, în spiritul politicii de destindere, al principiilor colaborării cu toate statele lumii. O dată cu extinderea schimburilor comerciale, cunoaște o amplă dezvoltare colaborarea economică și tehnico-științifică cu diferite țări ale lumii, subliniază revista.

Este evidențiată colaborarea dintre întreprinderi românești și firme din alte țări, fiind exemplificate acțiuni de cooperare tehnico-științifică și în producție, multe dintre ele în sectoare cu tehnologii de vîrf. Este amintită participarea întreprinderile românești la realizarea unor importante obiective economice în țări în curs de dezvoltare.

Toate aceste realizări — evidențiază publicația libaneză — „constituie o strălucită dovadă a justeții orientărilor date de președintele Nicolae Ceaușescu activităților de lărgire a relațiilor economice externe. Președintelui Nicolae Ceaușescu îi revine meritul de a fi elaborat concepția unitară de largă deschidere istorică cu privire la locul și importanța cercetării științifice și ale dezvoltării tehnologice pentru asigurarea mersului ferm înainte al societății". Este evidențiat rolul important al științei și tehnologiei în cadrul eforturilor îndreptate spre lărgirea și modernizarea bazei tehnico-materiale a economiei, spre creșterea continuă a produsului social și a venitului național. Grație acestei juste orientări — se arată în articol — România dispune azi de un mare potențial de cercetare și inginerie tehnologică ce acoperă, practic, toate domeniile științei și tehnologiei moderne, rezolvînd problemele complexe ale progresului general al țării. Toate acestea au fost posibile cu contribuția deosebită a academicianului doctor inginer Elena Ceaușescu, președintele Consiliului Național al Științei și Învățămîntului.

Activitatea de cercetare științifică și dezvoltare a tehnologiei se desfășoară în unități specializate, instituții, centre, stațiuni centrale, institute de învățămînt superior, unități medicale și productive, România numărîndu-se azi printre țările cu un program de perspectivă privind dezvoltarea științei și tehnologiei — domeniu vital al progresului economic și social. Se evidențiază în continuare creșterea considerabilă a numărului persoanelor care lucrează în acest sector din 1965 pînă în prezent. Activitatea academicianului doctor inginer Elena Ceaușescu în domeniul științei și ingineriei chimice este vastă, incluzînd lucrări publicate în țară și în străinătate — evidențiază revista.

Este citată aprecierea președintelui Nicolae Ceaușescu în legătură cu necesitatea ca cercetarea să se integreze realizării tuturor planurilor de dezvoltare economico-socială a patriei, deoarece nu există nici un domeniu în care știința să nu aibă un rol important în realizarea progresului general al țării, în ridicarea gradului ei de civilizație materială și spirituală. Se arată în continuare că generalizarea progresului tehnic va contribui într-o proporție înaltă la realizarea programului de ridicare a productivității muncii pînă în anul 1990.

România — se evidențiază în articol — militează cu fermitate pentru lărgirea colaborării tehnico-științifice internaționale, ca important factor al progresului popoarelor, pentru îmbogățirea cunoașterii și dezvoltarea civilizației umane.

În conștiința poporului român, toate realizările României din ultimii peste 20 de ani, marile transformări innoitoare care au schimbat din temelii fața țării se leagă strîns de gîndirea creatoare și activitatea revoluționară îndelungată ale președintelui Nicolae Ceaușescu, care a contribuit și contribuie în mod hotărîtor, cu dragostea profundă față de popor, cu o analiză științifică minuțioasă a vieții sociale, la progresul și bunăstarea țării, la afirmarea independenței și suveranității ei naționale — subliniază publicația libaneză. În continuare, se arată că opțiunea dezvoltării rapide a economiei naționale pe baza efortului hotărît al întregului popor a determinat o rată înaltă a acumulării. Astfel, în ultimii peste 20 de ani s-a alocat aproximativ o treime din totalul venitului național pentru dezvoltarea economico-socială. Numai pe această bază a fost posibilă creșterea masivă a avuției naționale a țării după anul 1965.

În cadrul strategiei generale, în care industrializarea este considerată un factor esențial de progres, perioada ce a urmat anului 1965 s-a caracterizat printr-o grijă deosebită acordată laturilor calitative și modernizării structurilor economice, eficienței și competitivității, pe baza revoluției tehnico-științifice, care schimbă radical condițiile de realizare a producției materiale și posibilitățile de valorificare a resurselor naturale în folosul omului.

Dezvoltarea și consolidarea continuă a economiei naționale se realizează în cadrul strategiei economico-sociale pentru perioada cincinalului 1986—1990, elaborată în lumina viziunii atotcuprinzătoare a președintelui Nicolae Ceaușescu — evidențiază „Al-Alam Al-Araby". Toate acestea se realizează în condițiile dezvoltării armonioase a ramurilor economiei naționale, ale legăturii dintre cele două ramuri de bază ale economiei — industria și agricultura — în condițiile dezvoltării și modernizării forțelor de producție pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii și perfecționării corespunzătoare a relațiilor de producție. O dată cu dezvoltarea acestor principale ramuri se dezvoltă și se modernizează și celelalte sectoare — construcțiile, transporturile, telecomunicațiile, circulația mărfurilor.

Un alt articol este consacrat prezentării Canalului Dunăre—Marea Neagră — realizare a „Epocii Nicolae Ceaușescu". De-a lungul cîtorva ani — se spune în articol — cetățenii României au fost martorii unei realizări mărețe: cea mai mare construcție hidrotehnică și în domeniul transporturilor fluviale din istoria României. Sînt publicate, în continuare, o serie de date și cifre care atestă importanța deosebită a noului drum navigabil. Canalul dintre Dunăre și Marea Neagră reprezintă încununarea aspirației de veacuri a poporului român, materializată în acești ani, printr-un efort uriaș de proiectare și execuție — evidențiază ziarul.

Sînt citate cuvintele președintelui Nicolae Ceaușescu, inițiatorul acestui proiect de importanță covîrșitoare, care a relevat că edificarea Canalului Dunăre—Marea Neagră se înscrie în cadrul preocupărilor generale de valorificare a potențialului României în ce privește resursele energetice și de transport fluvial. În concluzie se pune accentul pe faptul că realizarea acestei importante căi fluviale creează condiții propice transportului maritim și pe Dunăre pentru nevoile economiei naționale și scurtează drumul dintre Marea Neagră și Europa. Așadar, canalul va avea o mare importanță economică, atît pentru România, cît și pentru unele țări europene. Canalul Dunăre—Marea Neagră este cu adevărat o operă măreață — relevă revista.

Relațiile româno-libaneze fac obiectul altui articol din cotidianul „Al-Alam Al-Araby", care evidențiază posibilitățile existente pentru dezvoltarea acestora în continuare, în folosul celor două țări, în interesul cauzei păcii și colaborării rodnice între state. Este relevat evenimentul de o deosebită semnificație pe care l-a constituit vizita oficială întreprinsă în Liban, în anul 1974, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, subliniindu-se importanța convorbirilor purtate și a Comunicatului comun dat publicității cu acest prilej.

Relațiile libanezo-române — se relevă în continuare — se bazează pe respectarea fermă a principiilor independenței și suveranității naționale, egalității depline în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc și nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța.

Poporul român și-a proclamat ferm sprijinul în favoarea respectării independenței Libanului, a suveranității și integrității sale teritoriale, pentru oprirea oricărui amestec în treburile sale interne, pentru ca poporul libanez să-și poată realiza aspirațiile de securitate și pace, fără de care nu este posibil progresul multilateral al civilizației.

S-au dezvoltat, de asemenea, relațiile economice și culturale dintre cele două țări — evidențiază ziarul în încheiere, amintind apariția în Liban a unui volum continînd o selecție din operele președintelui Nicolae Ceaușescu.

Un reportaj din ziarul sovietic „PRAVDA" a pus în evidență activitatea intensă a oamenilor muncii pentru făurirea vieții noastre noi, socialiste. Referindu-se la amplele lucrări edilitare din Capitală, ziarul redă atmosfera de lucru de pe șantierul viitoarelor edificii de pe Bulevardul Victoria Socialismului. Cotidianul relevă că oamenii muncii din România au încheiat anul trecut cu realizări importante. Producția industrială și venitul național au crescut cu peste 7 la sută. În agricultură, în pofida timpului nefavorabil, s-a realizat cea mai mare producție de cereale din istoria țării. Suprafața irigată a depășit o treime din întreaga suprafață arabilă.

În prezent, comuniștii români acționează pentru sporirea rentabilității întreprinderilor socialiste, pentru întărirea principiilor autoconducerii muncitorești și introducerea pe scară largă a formelor democratice de conducere a vieții economice. În programele adoptate de colectivele de muncă sînt prevăzute, între altele, măsuri în vederea întăririi ordinii și disciplinei, pentru realizarea de economii — relevă ziarul.

Cotidianul sovietic evidențiază activitatea depusă de constructori și energeticieni în întreaga țară pentru a da în folosință noi centrale electrice pe bază de cărbune sau pe baza utilizării bogăției pe care o reprezintă apele.

România — se arată între altele în articol — depune eforturi pentru dezvoltarea rapidă a industriei extractive. Geologii au descoperit noi zăcăminte de petrol, de cărbune și alte minerale utile. Numai în primele patru luni ale acestui an au început să funcționeze noi sonde în Cîmpia Dunării, în zonele de vest ale țării. A început extragerea de cărbune în noile puturi ale vechiului bazin Valea Jiului. Au fost trimise la prelucrare primele tone de petrol obținut din Marea Neagră.

În încheiere, autorul se referă pe larg la dezvoltarea colaborării economice româno-sovietice și la rezultatele rodnice ale acesteia pentru ambele părți, subliniind că există posibilități pentru extinderea acestor raporturi, asigurate de Programul de lungă durată privind dezvoltarea colaborării economice și tehnico-științifice dintre România și U.R.S.S. pe perioada pînă în anul 2000. Este pus în lumină și faptul că se îmbogățește conținutul colaborării în domeniile culturii, științei, ideologiei, ca și între orașele înfrățite.

Sub titlul „România — construirea unui nou sistem de irigații", ziarul cehoslovac „RUDE PRAVO" a relatat despre sistemul de irigații Siret — Bărăgan. Menționînd coordonatele sistemului și suprafețele care vor fi irigate succesiv, ziarul arată că acesta va fi legat de sistemul Mostștea și va fi navigabil pentru ambarcațiuni mici.

În România, construirea sistemelor de irigații este una din căile importante de sporire a potențialului productiv al solului și de creștere a producției agricole, relevă ziarul. Se arată apoi că, pînă în prezent, în România s-au făcut amenajări pentru irigarea unei importante suprafețe de terenuri agricole, care reprezintă 30 la sută din suprafața arabilă a țării. Pînă la finele acestui cincinal — se subliniază în încheiere — urmează să fie irigate 5,6 milioane hectare teren; sînt prevăzute, de asemenea, lucrări ample pentru desecarea terenurilor mlăștinoase și măsuri pentru combaterea eroziunii.

Sub titlul „România — 30 la sută din venitul național consacrat dezvoltării forțelor de producție", ziarul marocan „AL BAYANE" înfățișează succesele remarcabile obținute de țara noastră datorită unei corelări optime a raporturilor dintre acumulare și consum, fapt ce a condus la o puternică dezvoltare și modernizare a bazei tehnico-materiale în toate domeniile economice.

Cotidianul arată că România va intra în rîndul statelor cu o dezvoltare medie, ca urmare a strategiei efortului propriu, opțiune istorică a Partidului Comunist Român. Industria României, se spune în continuare în articol, este de 7 ori mai puternică decît în 1965 și contribuie cu aproape două treimi la crearea venitului național. Industrializarea și repartizarea forțelor de producție pe întreg teritoriul țării au asigurat dezvoltarea echilibrată a tuturor zonelor. Pe baza industrializării a fost modernizată agricultura, ea fiind astăzi capabilă să producă anual mai mult de o tonă de cereale pe locuitor.

Mentinerea unei rate înalte de acumulare a condus la sporirea avuției naționale și, pe această bază, la ridicarea continuă a nivelului vieții materiale și spirituale a natiunii — relevă, în încheiere, ziarul marocan.

Într-un articol consacrat țării noastre, ziarul mozambican „NOTICIAS" prezintă realizările obținute de România în diferite domenii, însoțindu-și comentariul cu numeroase cifre edificatoare. Cotidianul evidențiază faptul că poporul român a trecut în 1986 la realizarea celui de-al optulea plan cincinal, care marchează o nouă etapă de dezvoltare economico-socială, obiectivul fundamental fiind trecerea României de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la stadiul de țară mediu dezvoltată, urmînd ca în perspectivă, pînă în anul 2000, să devină o țară socialistă multilateral dezvoltată.

Cu privire la situația internațională, articolul relevă că România, președintele Nicolae Ceaușescu acționează consecvent în favoarea dezarmării, pentru întărirea unității de acțiune a forțelor iubitoare de pace de pretutindeni, pentru soluționarea problemelor în mod democratic, în interesul fiecărei națiuni. „Noticias" evidențiază că opinia publică din România a condamnat atacurile comise de către Africa de Sud împotriva statelor vecine, acțiunile agresive ale R.S.A. ce vizează destabilizarea țărilor din prima linie. România subliniază că acțiunile militare ale regimului rasist de la Pretoria sînt contrare normelor și principiilor relațiilor internaționale și reprezintă o flagrantă încălcare a independenței unor state suverane, membre ale O.N.U. — relevă ziarul.

România își manifestă solidaritatea cu lupta pentru lichidarea apartheidului și pentru eliminarea vestigiilor colonialismului de pe continentul african — se arată în încheierea articolului.

(Agerpres)

RELATĂRI, COMENTARII, APRECIERI ALE MIJLOACELOR DE INFORMARE DE PESTE HOTARE

Schimb de mesaje la nivel înalt româno-canadian

OTTAWA 13 (Agerpres). — Din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și a tovarășei Elena Ceaușescu au fost transmise guvernatorului general al Canadei, doamna Jeanne Sauve, un cordial salut și cele mai bune urări de sănătate și fericire, de bunăstare poporului canadian.

Mulțumind pentru mesaj, guvernatorul general al Canadei a arătat că își amintește cu plăcere de întîlnirile și discuțiile fructuoase avute cu președintele României cu prilejul vizitei la nivel înalt în Canada și a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășei Elena Ceaușescu călduroase salutări și urări de succes și prosperitate poporului român.

Schimbul de mesaje a fost prilejuit de primirea de către guvernatorul general al Canadei, doamna Jeanne Sauve, a tovarășei Olimpia Solomonescu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

În timpul convorbirii au fost reliefate bunele raporturi de prietenie și colaborare existente între cele două țări, precum și dorința de dezvoltare, în continuare, a acestor relații, în spiritul înțelegerilor convenite cu prilejul vizitei la nivel înalt în Canada.

LUCRĂRILE CONGRESULUI PARTIDULUI COMUNIST FINLANDEZ

CUVÎNTUL DE SALUT TRANSMIS DE REPREZENTANTUL P. C. R.

HELSINKI 13 (Agerpres). — În cadrul lucrărilor celui de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist Finlandez au început dezbaterile asupra punctelor înscrise pe ordinea de zi.

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, reprezentantul P.C.R. la lucrările Congresului P.C. Finlandez, tovarășul Nicolae Constantin, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Colegiului Central de Partid, a adresat participanților, tuturor membrilor și militanților acestui partid un salut de prietenie și solidaritate.

După ce a relevat satisfacția față de bunele relații de prietenie și colaborare rodnică existente între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Finlandez, vorbitorul a exprimat convingerea că aceste legături, bazate pe egalitate, stimă și respect reciproc, se vor dezvolta și mai mult în viitor, în interesul adîncirii și intensificării colaborării pe multiple planuri dintre România și Finlanda, spre binele popoarelor noastre, al cauzei socialismului, păcii și colaborării internaționale.

Poporul român, strîns unit în jurul Partidului Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, înfăptuiește neabătut Programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism — a arătat în continuare vorbitorul.

România, se spune în mesaj, promovează o politică internațională dinamică și constructivă, menită să contribuie la crearea unui climat de pace, înțelegere și colaborare între toate statele lumii.

Partidul Comunist Român, apreciind că situația internațională continuă să se mențină deosebit de gravă și complexă, consideră că problema fundamentală a epocii contemporane o constituie lupta pentru pace, oprirea cursei înarmărilor și înfăptuirea dezarmării, înlăturarea pericolului unui război nuclear nimicitor. România socialistă, președintele său apreciază că, mai mult ca oricînd, trebuie făcut totul pentru unirea eforturilor tuturor popoarelor, ale forțelor iubitoare de pace de pretutindeni pentru oprirea cursului periculos al evenimentelor spre încordare și război, pentru apărarea dreptului suprem al oamenilor, al națiunilor la existență liberă și demnă, la independență, la viață și la pace.

Pornind de la actuala situație existentă în lume, partidul și statul nostru se pronunță și militează constant pentru măsuri eficiente de dezarmare, în primul rînd pentru dezarmare nucleară și încetarea tuturor experiențelor nucleare. Avem convingerea, a spus vorbitorul, că, pe baza propunerilor existente, se poate ajunge, în cel mai scurt timp, la realizarea unor înțelegeri cuprinzătoare de dezarmare, care să ducă la lichidarea, pe etape, a tuturor armelor nucleare pînă la sfîrșitul acestui secol și, în paralel, la reducerea substanțială a armelor convenționale, a efectivelor și cheltuielilor militare. În același timp, țara noastră militează activ pentru întărirea păcii și colaborării în Balcani, pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă fără arme nucleare și chimice, fără baze militare străine și sprijină crearea unor asemenea zone în nordul și centrul Europei, ca și în alte regiuni ale Europei și ale lumii, pentru o lume a păcii și colaborării egale între toate națiunile.

Reamintindu-se că România a redus unilateral — pe baza unui referendum național — cu 5 la sută armamentele, efectivele și cheltuielile militare, act ce demonstrează hotărîrea poporului român de a face totul pentru oprirea cursei înarmărilor și dezarmare, în mesaj se arată că țara noastră se pronunță pentru stingerea tuturor focarelor de tensiune și încordare, pentru reglementarea tuturor conflictelor și problemelor litigioase dintre state numai pe cale politică, prin tratative. Țara noastră se pronunță, de asemenea, ferm pentru rezolvarea globală a problemelor subdezvoltării, inclusiv a datoriilor externe, pentru lichidarea marilor decalaje dintre țările bogate și cele sărace, pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale, promovarea unor relații noi în viața internațională, bazate pe deplină egalitate și echitate.

În actualele împrejurări internaționale, Partidul Comunist Român consideră că trebuie făcut totul pentru întărirea în continuare a colaborării între partidele comuniste și muncitorești, pentru realizarea unei noi unități între ele, bazată pe deplină egalitate, pe respectarea independenței și a dreptului fiecărui partid de a-și stabili de sine stătător linia politică, strategia și tactica revoluționară, corespunzător condițiilor concrete în care își desfășoară activitatea, fără nici un amestec din afară.

În același timp, partidul nostru dezvoltă tot mai strîns conlucrarea cu partidele socialiste, social-democrate, cu toate forțele progresiste, democratice de pretutindeni în lupta pentru dezarmare și pace, pentru soluționarea constructivă, în interesul popoarelor, a gravelor și complexelor probleme ce confruntă lumea contemporană.

Congresul P. C. Tunisian

TUNIS 13 (Agerpres). — Prezentînd raportul de activitate în cadrul lucrărilor celui de-al IX-lea Congres al P.C. Tunisian, Muhammed Harmel, secretarul general al partidului, a spus că acest prim congres organizat în condiții de legalitate deschide o nouă etapă în lupta comuniștilor tunisieni pentru o dezvoltare democratică a țării lor. Partidul va continua să sprijine o politică de natură să permită depășirea crizei economice și întărirea independenței țării, a subliniat vorbitorul.

Demersuri în vederea încetării conflictului dintre Iran și Irak

NAȚIUNILE UNITE 13 (Agerpres). — Membrii Comitetului „celor șapte", constituit de Liga Arabă în vederea sprijinirii eforturilor de soluționare a conflictului iraniano-irakian, au avut — la sediul din New York al Națiunilor Unite — o întrevedere cu secretarul general al O.N.U., Javier Perez de Cuellar, în legătură cu perspectivele încetării războiului dintre cele două țări.

La o conferință de presă, reprezentantul permanent al Ligii Arabe la O.N.U. a informat despre eforturile țărilor arabe pentru încetarea conflictului și a arătat că, la rîndul său, Perez de Cuellar s-a angajat să continue bunele oficii pentru stingerea acestui focar de încordare internațională.

ABU DHABI. — În prezent, Emiratele Arabe Unite și Siria acționează pentru inițierea în comun a unei acțiuni de mediere vizînd soluționarea pe cale pașnică a conflictului dintre Iran și Irak, informează cotidianul „Al Bayan", care apare la Dubai. În acest context, relevă agenția F.A.N.A., urmează să aibă loc o întîlnire între președintele emiratelor, seicul Zaied Bin Sultan Al Nahayyan, și președintele Siriei, Hafez Al Assad.

SAN JOSE

Expoziție de carte românească

SAN JOSE 13 (Agerpres). — La Biblioteca Universității Costa Rica-San Jose a avut loc deschiderea unei expoziții de carte românească.

La loc de frunte se află lucrări din opera social-politică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România.

Sînt prezentate, totodată, lucrări științifice ale tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu.

Sînt expuse, de asemenea, lucrări de istorie, știință, literatură, traduceri în limba spaniolă și în alte limbi de circulație internațională ale unor opere de autori români, albume de artă, lucrări de prezentare generală a țării noastre.

PHENIAN

Încheierea Conferinței ministeriale extraordinare a țărilor nealiniate

PHENIAN 13 (Agerpres). — La Phenian s-au încheiat, simbătă, lucrările Conferinței ministeriale extraordinare a țărilor nealiniate, consacrată cooperării Sud-Sud, unde au fost prezenți reprezentanți din aproape 100 de țări, inclusiv România, care, după cum se știe, are statut de invitat permanent la mișcarea de nealiniere. Au luat parte, de asemenea, reprezentanți ai unor organizații internaționale. Timp de cinci zile, au fost examinate probleme referitoare la stadiul actual al cooperării dintre statele nealiniate, dintre țările în curs de dezvoltare, căile și măsurile menite să conducă la intensificarea acesteia, la accelerarea transpunerii în viață a programelor de acțiune vizînd extinderea colaborării reciproc avantajoase, în interesul stimulării progresului statelor respective.

În cadrul dezbaterilor s-a evidențiat cu putere necesitatea de a se continua eforturile pentru extinderea și diversificarea cooperării dintre statele nealiniate, dintre țările în curs de dezvoltare în ansamblu, în special în domenii cum sînt agricultura, industria, comerțul, producția de bunuri alimentare, finanțele, pregătirea cadrelor, ocrotirea sănătății, știința și tehnologia. Un loc important în cadrul dezbaterilor l-a ocupat examinarea evoluției situației economice internaționale, cu care prilej s-a evidențiat că fenomenele negative cum sînt decalajele economice, subdezvoltarea, povara datoriilor externe afectează în modul cel mai serios interesele majore și eforturile de progres ale țărilor în curs de dezvoltare, făcînd imperativ necesară continuarea acțiunilor pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale.

La încheierea dezbaterilor, participanții au adoptat Declarația conferinței — document care sintetizează punctele de vedere ale țărilor participante în legătură cu problemele examinate.

REZULTATUL ALEGERILOR GENERALE DIN MAREA BRITANIE

LONDRA 13 (Agerpres). — În urma alegerilor generale anticipate de la 11 iunie, Partidul Conservator condus de Margaret Thatcher a ieșit cîștigător pentru a treia oară consecutiv, obținînd 376 din cele 650 de locuri ale parlamentului și, deci, majoritatea absolută. Partidul Laburist, principala formațiune de opoziție, a obținut 229 de locuri, alianța partidelor Liberal și Social-Democrat 23 de locuri, restul de 23 de mandate revenind unor grupări minore.

Partidul Conservator va deține astfel, în noul parlament, o majoritate de 102 locuri.

Procentul de participare la scrutin a fost de 75,5 la sută din totalul cetățenilor cu drept de vot.

Îngrijorarea statelor latino-americane față de escaladarea măsurilor protecționiste

CARACAS 13 (Agerpres). — La Caracas au luat sfîrșit lucrările reuniunii pregătitoare a celei de-a XIII-a sesiuni a Consiliului Latino-American — organul suprem al Sistemului Economic Latino-American (S.E.L.A.). În documentul aprobat de reprezentanții celor 26 de țări membre ale S.E.L.A. este exprimată profunda îngrijorare față de preconizatele măsuri protecționiste din partea C.E.E. la adresa unor produse de export ale regiunii. Se subliniază că dacă aceste noi măsuri restrictive vor fi aprobate de Consiliul ministerial al C.E.E., dificultățile cu care se confruntă în prezent statele latino-americane se vor agrava.

AGENȚIILE DE PRESĂ – pe scurt

SEMINAR ÎN PROBLEMA PALESTINIANĂ. La New Delhi s-au încheiat lucrările unui seminar regional O.N.U. în problema palestiniană la care au luat parte delegați din țări asiatice membre ale Națiunilor Unite. Participanții și-au exprimat îngrijorarea față de situația periculoasă din Orientul Mijlociu și au subliniat necesitatea reglementării urgente a conflictului din această zonă a lumii, la baza căruia se află problema respectării drepturilor legitime ale poporului palestinian. Calea cea mai propice pentru instaurarea unei păci trainice în Orientul Mijlociu o constituie convocarea unei conferințe internaționale în această problemă sub egida O.N.U. și cu participarea tuturor părților interesate, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei.

COMISIE MIXTĂ. La încheierea sesiunii Comisiei mixte chino-turce pentru comerț și cooperare economică, desfășurată la Beijing, au fost semnate o serie de documente care prevăd creșterea valorii schimburilor comerciale dintre cele două țări pînă la nivelul de 250—300 milioane dolari, în anul 1987, ceea ce echivalează cu un spor de circa 40 la sută față de anul anterior. Au fost convenite, de asemenea căi și mijloace de extindere a colaborării economice bilaterale.

PARLAMENTUL UGANDEI a aprobat propunerea guvernului de a se promulga o lege privind amnistierea generală a persoanelor care au acționat împotriva actualelor autorități de la Kampala. Sînt excluși de la această măsură toți cei ce s-au făcut vinovați de crime în rîndul populației civile. În cei peste 10 ani de război civil, din rîndul populației și forțelor armate au fost uciși aproximativ 1 milion de oameni.

PRIMUL MINISTRU AL INDIEI, Rajiv Gandhi, a declarat că guvernul său va continua să aplice o linie politică proprie și un curs de dezvoltare independent. Totodată, premierul a exprimat hotărîrea guvernului de a acționa cu fermitate împotriva încercărilor interne și externe de destabilizare a situației politice din țară.

DECLARAȚIE. Țările Consiliului de Cooperare al Golfului — Arabia Saudită, Bahrein, Emiratele Arabe Unite, Kuweit, Oman și Qatar — se pronunță împotriva intervenției din afară în treburile regiunii, se arată într-o declarație dată publicității la Abu Dhabi.

LA RECOMANDAREA SECRETARULUI GENERAL AL O.N.U., Consiliul de Securitate a hotărît prelungirea cu încă șase luni, pînă la 15 decembrie, a mandatului Forței O.N.U. de menținere a păcii în Cipru. Pe de altă parte, Consiliul de Securitate a adoptat o rezoluție cerînd secretarului general al O.N.U. să continue misiunea sa de bune oficii în vederea soluționării juste și durabile a problemei cipriote.

ACȚIUNE TERORISTĂ. Vineri un grup de necunoscuți au tras asupra sediului secției P.C. Italia din Bologna. Numai din întîmplare, această acțiune teroristă s-a soldat cu victime omenești. Semenea acte teroriste au mai avut loc în ultimele zile în acest oraș

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341 București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66. Tiparul : Combinatul poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360